

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 29, П'ЯТНИЦЯ, 21 ЛИПНЯ 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 29, FRIDAY, JULY 21, 2017

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

1. Три особливі липневі дні

Петро Часто

Упродовж двох днів, 7 і 8 липня, німецьке місто Гамбург перебувало в центрі уваги усього світу: там відбувалася чергова зустріч G-20 („Великої двадцятки“) – неформальної міждержавної організації, що об'єднує 19 найбільших економік планети і господарську систему Європейського Союзу. G-20 збирається щороку, і предметом колективного обговорення щоразу стають найгостріші економічні та політичні питання і ті загальносвітові проблеми, розв'язання яких потребує солідаризованих міжнародних зусиль.

Цього разу теж вистачало пекучих, невідкладних тем: різні неузгодженості в галузі вільної торгівлі, загрозливі зміни клімату, війни в Сирії і на сході України, ядерні амбіції Північної Кореї, майже безперервні сплески тероризму, постійні і все нахабніші спроби путінської Москви розладнати усталений після Другої світової війни міжнародний порядок.

Як цьому всьому дати раду? Та ще й за цілком нових обставин, коли Сполучені Штати зрікаються традиційної ролі провідника світової демократії, маючи намір зосередитися виключно на внутрішніх завданнях країни.

Тому напередодні зустрічі в Гамбурзі політична і громадська атмосфера по обидва боки океану, в Європі і США, буквально кипіла від емоційного перенапруження. А в самому Гамбурзі готувалися до масових протестів і сутичок з поліцією так звані антиглобалісти.

Здогади, передбачення і застороги найбільше стосувались оголошеної Білим Домом зустрічі Президентів Дональда Трампа і Володимира Путіна на полях G-20. Чому Д. Трамп так рветься до В. Путіна? Що їх зв'яже? Хто з них виявиться сильнішим у цьому незрозумілому діалозі? Незрозумілому навіть для найближчого оточення президента США. Наприклад, Секретар Департаменту оборони Джеймс Метіс і Радник з національної безпеки Герберт МекМестер відверто висловлювалися проти повноцінної зустрічі Д. Трампа з В. Путіном.

Трампова впертість підігрівала в медіа різні негарні підозри: мовляв, якщо він, знаючи, що така повноформатна зустріч зміцнить позицію кремлівського авантюриста, все ж зважується на неї, – значить, росіяни заздалегідь запаслися компроматом на Д. Трампа, і тепер він опинився між молотом і ковадлом – між несприяттям цього його „нового“ курсу багатьма в Америці, і не тільки демократами, і якимсь лихом з боку В. Путіна.

Світова преса рясніла скептичними очікуваннями. „The New York Times“ писала, що „навіть головні помічники пана Трампа не знають, що він скаже чи що зробить, коли зустрінеться віч-на-віч з паном Путіном“.

Лондонська газета „The Independent“ наперед впевнювала, що Д. Трамп – „неймовірно непередбачуваний“ до цьогоорічної тематики G-20 взагалі і

(Закінчення на стор. 12)

У Донецьку заявили про „Малоросію“

ДОНЕЦЬК. – 18 липня так званий провідник так званої „ДНР“ Олександр Захарченко зробив несподівану заяву про нове утворення „Малоросія“, до якого, окрім „ДНР“ і „ЛНР“, мали б увійти й інші регіони України, але за виключенням Криму.

Проект нібито давно готували, а представники всіх регіонів майбутньої „Малоросії“ навіть підписали певний „конституційний акт“. Центром нового утворення, згідно з заявами, має бути Донецьк, а Київ стане історико-культурним центром. Нова „державка“ буде федерацією.

Заяву О. Захарченка одразу ж різко засудили керівники України, назвавши його вигадкою Кремля. Президент України Петро Порошенко нагадав, що попередній план створення так званої „Новоросії“ провалився.

Так званий керівник Народної Ради „Луганської народної республіки“ Володимир Дегтяренко заперечив участь „ЛНР“ у створенні „Малоросії“. Негативні заяви зробили представники США, Німеччини та Франції.

Експерти не виключають, що ідея „Малоросії“ є відповіддю Росії на пропозиції Президента Франції Емануеля Макрона вирішити

проблеми на сході України. Володимира Путіна цікавить особливий статус для Донбасу у вигляді автономії чи федерального округу з правом вето на зовнішньополітичні рішення. Це важіль, щоб залишити Україну в орбіті Москви. При цьому В. Путінові доводиться йти на якісь нові кроки, щоб заштовхати Києву ці землі з особливим статусом.

ВВС Україна

Терористи показали „Ману Малоросії“.
(Фото: УНІАН)

Оприлюднено законопроект про деокупацію Донбасу

КИЇВ. – В Україні опубліковано проект закону „Про особливості державної політики з відновлення державного суверенітету України над тимчасово окупованою територією Донецької та Луганської областей України“.

Згідно з інформацією, поданою „Громадським радіо“, на початку закону прописано, що Російська Федерація здійснює збройну агресію та окупувала частину території Донбасу, що є першою спробою закріпити це на законодавчому рівні.

„Російська Федерація здійснює збройну агресію проти України та тимчасову окупацію частин її території за допомогою Збройних сил Російської Федерації“, – йдеться у проекті.

У статті 1 проекту закону міститься визначення терміну „тимчасово окуповані території“, а також є перелік військових формувань, які контролюють цю територію.

„Сухопутна територія, у межах якої формування збройних сил Російської Федерації, незаконні збройні формування, що створені за сприянням Російської Федерації, підпорядковані, керовані, контрольовані та фінансовані нею, та окупаційна адміністрація РФ встановили і здійснюють владу“, – йдеться у документі.

Межі тимчасово окупованих територій визначає Міністерство оборони України за поданням Генерального штабу Збройних сил. Також на окупованих територіях встановлюється особливий правовий режим.

У статті 4 описано мету державної політики з відновлення суверенітету. Для цього пропонується: звільнити території та відновити конституційний лад; захистити права і свободи людей,

які постраждали через російську агресію;

У статті 5 йдеться про забезпечення конституційного ладу:

„Державні органи використовують наявні можливості для захисту прав і свобод громадян України, які проживають на окупованих територіях“.

Утім, які саме використовуються можливості, не сказано.

Також зазначається, що треба „вживати вичерпних заходів з забезпечення національної безпеки і оборони, стримування російської агресії“.

Стаття 6 закону наголошує:

„Україна не несе відповідальності за противоправні дії РФ як держави-агресора та контрольованих нею незаконних збройних формувань на території окремих районів Донецької і Луганської областей“.

У статті 7 зазначається, що Україна має невід'ємне право на самооборону, яке може бути реалізовано.

Для цього будуть залучені Збройні сили України, СБУ, служба розвідки, Національна гвардія та інші сили. Саме про це йдеться у статті 8.

Стаття 9 повідомляє, які рішення може ухвалювати президент у період дії закону.

„Президент ухвалює рішення про застосування Збройних сил, інших військових формувань, для стримування та відсічі збройної агресії РФ...“.

Також президент ухвалює рішення про воєнний стан.

„Українська правда“

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Децентралізація сприяє громаді

ТЕРНОПІЛЬ. – 14 липня під час робочої поїздки до Тернопільської області Президент Петро Порошенко взяв участь у відкритті реконструйованого радіологічного корпусу під розміщення лабораторного комплексу та централізованої стерилізації університетської лікарні. Звертаючись до присутніх, він наголосив, що левова частина фінансування змін в місцевих громадах відбувається саме за останні три роки. „Це плоди децентралізації, бо раніше всі гроші трималися в Києві“, – констатував він і зауважив, що саме завдяки децентралізації в сім разів збільшилися бюджети розвитку територіальних громад, зникла необхідність домагатися виділення грошей у органах центральної влади. Президент нагадав, що нині відбувається впровадження реформи медичної галузі України. „Я запросив в Україну, надав громадянство Уляні Супрун. Ми розглянули на Національній раді реформ і запропонували парламентові рішуче проводити медичну реформу. 13 липня були ухвалені зміни до Державного бюджету, якими передбачено фінансування надзвичайно важливої програми – реформування медицини на селі“. (Адміністрація Президента України)

■ „Ryanair“ літатиме до Львова

ЛЬВІВ. – Летовище „Львів“ підписало контракт з авіакомпанією „Ryanair“, заявила 11 липня генеральний директор летовища Тетяна Романовська. Зі Львова ірландські літаки літатимуть в Берлін, Краків, Вроцлав, Будапешт, Лондон, Айндовен та Меммінген. Базова угода, яка укладається у перший рік співпраці, не вимагає пунктів, які розголосив генеральний директор київського летовища „Бориспіль“ Павло Рябікін, зокрема, мова йде про готелі, землю та інші пільги від летовища. 10 липня компанія заявила, що скасовує плянований прихід до України через недотримання раніше досягнутої угоди з Міністерством інфраструктури України і посадовцями летовища „Бориспіль“. (Радіо Свобода, „Економічна правда“)

■ Закарпатську гречку купує Евросоюз

БОТАР, Закарпатська область. – Фарма „Ботар“ Павла Тізеша відома насамперед завдяки особливій угорській породі свиней, а також екологічно чистим ягодам та овочам з лісів та садів Закарпаття. Останні кілька років П. Тізеш продає в Евросоюз гречку, ячмінь і насіння конопель, а також повідло в Угорщині та Австрії. Насіння закарпатських конопель йде на виготовлення ліків. Двічі на рік у господарство приїжджають експерти з Евросоюзу для контролю. Федір Шандор, експерт з питань екологічного виробництва, заявив 14 липня, що такі фермери, як П. Тізеш, потрібні Україні. П. Тізеш розширив площі зернових і на територію Львівської області, де орендує 500 гектарів. (Радіо Свобода)

■ Казахстан придбав Ан-74

КИЇВ. – Український літак Ан-74 продано у Казахстан. Про це повідомив 15 липня Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман: „Ан-74, зроблений у Харкові, відправиться у Казахстан. За літак замовник вже виплатив 15 млн. дол.". За його словами, є пляни і надалі працювати над новими ринками, розвивати експортний потенціал. („Укрінформ“)

■ Австрію представлятиме українка

ВІДЕНЬ. – Українка Інґа Малік представлятиме Австрію на конкурсі краси „Місис Всесвіт-2017“. 11 липня вона визнана найкрасивішою жінкою Австрії. Отже, цього року на міжнародному конкурсі краси будуть аж дві українки. Інґа Малік (Токарчук) наприкінці серпня поїде до Південної Африки на конкурс. Вона вивчала юриспруденцію в Київському національному університеті ім. Тараса Шевченка. Згодом зустріла майбутнього чоловіка, має дві доньки, вчиться у Віденському університеті. Україну представлятиме Юліана Короченцева родом з Черкас – директор Дизайнерського центру „Brother and Sister“. (5 канал, „Нова доба“)

ЕКСПЕРТНИЙ ПОГЛЯД

Навіщо Росія змінює етнічний склад Криму

Андрій Клименко

Для військової бази, у яку Росія перетворює анексований Крим, кількість населення в розмірі 2.4 млн. осіб є економічно надмірним. Крім того, окупанти, безумовно, враховують, що це населення майже чверть століття знаходилося в умовах української демократії і свободи слова. При цьому особливо „обтяжуючою обставиною“ для окупантів є присутність на півострові кримськотатарського народу в усіх багатогранних аспектах його історії, проблем і перспективних національних цілей та завдань.

Тому демографічна ситуація в Криму розглядається Росією виключно в контексті формування в регіоні „військового освоєння“ льоаяльного населення, оптимального за витратами на його утримання і нездатного на громадянські протести та будь-які інші неконтрольовані форми політичної активності.

За три роки окупації неодноразово підтверджувалася гіпотеза про те, що Росія взяла курс на витіснення з Криму „зайвого“ населення та його часткову заміну за рахунок керованої міграції з російських регіонів. І така політика розпочалася одразу — навесні 2014 року.

Протягом усього періоду окупації „зайве“ населення витіснялося шляхом відвертних

репресій: у 2016 році вони торкнулися вже не тільки кримсько-татарського народу, але й були поширені на „українських терористів і диверсантів“, тривали репресії щодо журналістів.

Водночас державою-окупантом протягом 2014-2017 років активно стимулювалося переміщення значної кількості населення з Криму в різні регіони Російської Федерації. Наприклад, за програмою „Далекосхідний гектар“ — безкоштовне отримання земельної ділянки для житлового будівництва, бізнесу або фермерського господарства на територіях суб'єктів Російської Федерації, що входять до складу Далекосхідного федерального округу.

Крім того, окупаційна влада стимулює молодь виїжджати з Криму, надаючи пільги на навчання в університетах російських регіонів.

Паралельно підтримувалося заселення Криму жителями різних регіонів Російської Федерації. По-перше, у цьому процесі використовується мілітаризація Криму, тобто збільшення на території півострова не тільки кількості військових, що є переважно контрактниками, а не призовниками, а ще й членів їхніх сімей. Для цього на окупований Крим поширено програму „військової іпотеки“.

(Закінчення на стор. 17)

З ПОГЛЯДУ ДИПЛОМАТА

Чи не приведе варшавська зустріч до нового поділу Європи?

Маркіян Лубківський

За неповних півроку свого президентства Дональд Трамп вже вдруге опинився в Європі. Цього разу він приїхав і для участі в зустрічі G-20, і також – аби зустрітися з представниками центральноєвропейської ініціативи „Трьох морів“.

Білий Дім пояснив, що участь Д. Трампа у саміті країн Міжмор'я забезпечить плятформу для засвідчення сильних зв'язків з Центральною Європою. Очевидно, що за цим коментарем стоїть не лише усвідомлення картатості та неоднорідності ЕС. Багато хто з міжнародних експертів та аналітиків вбачає в ініціативі „Трьох морів“ створення поясу безпеки на безпосередніх підступах до агресивної Росії, своєрідного „санітарного кордону“.

Це означає, що США не відмежовуються від європейських справ і намагатимуться зміцнити співпрацю з Європою задля протидії російській агресії і китайському економічному впливові.

Візиту Д. Трампа до Польщі та його участь у зустрічі провідників ініціативи „Трьох морів“ слід розглядати і як підтримку численному американському військовому контингентові, який розташовується на територіях країн-учасниць ініціативи (у Польщі йдеться майже про 5,000 військовослужбовців).

Іншою не менш важливою складовою ініціативи (про це свідчать і рішення зустрічі та заяви Д. Трампа за його результатами) стане зменшення енергозалежності Європи від російських енергоносіїв шляхом постачання американського скрапленого газу. Американці зацікавлені відкрити для себе європейський ринок, що може стати альтернативою для російського „Північного потоку-2“, через який Росія прагне постачати газ в Німеччину в обхід України та Польщі.

Для країн-учасниць Балто-Адріатично-Чорноморська ініціатива дає також нагоду розвинути транспортні коридори за напрямом Північ-Південь, враховуючи той факт, що до останнього часу вони розвивалися по осі Схід-Захід.

У цій зустрічі взяли участь Польща, Литва, Латвія, Естонія, Чехія, Словаччина, Словенія, Угорщина, Румунія, Болгарія та Австрія (України в переліку немає).

Активною позицією у просуванні ініціативи „Трьох морів“ вирізняється Хорватія на чолі з Президентом Коліндою Грабар-Кітарович. Саме вона, разом з Президентом Польщі Анджеєм Дудом, була співавтором листа до Д. Трампа, і

саме в неї відбулася одна з двосторонніх зустрічей з американським президентом перед самим самітом. К. Грабар-Кітарович перебуває до певної міри в тіні свого польського колеги, але саме вона лобіює співпрацю країн регіону у новому форматі.

„Це те, над чим я працюю ще з минулого року, і приїзд Трампа не лише підкреслює важливість цієї ініціативи, але й підтверджує той факт, що це – найбільша і найпотужніша міжнародна ініціатива Хорватії“, – заявила вона за декілька днів до варшавської зустрічі.

Хорватії не чужі прагнення до регіонального провідництва.

Просуваючи „Тримор'я“, Загреб переслідує декілька основних політичних та економічних цілей. Поряд зі збільшенням допомоги, передусім фінансової, з боку США, це – зміцнення власної енергонеалежності і завантаження LNG-терміналу, який плянується побудувати на острові Крк.

Цікаво, що підтримку Штатами ініціативи „Трьох морів“ певною мірою скріплює „родинний чинник“. Перша леді США Меланія Трамп має словенське коріння – до речі, американський президент уже прийняв у Варшаві запрошення Президента Словенії Борута Пахора відвідати Люблянину.

У Загребі не виключають, що до ініціативи „Трьох морів“ ближчим часом можуть долучитися Сербія, Чорногорія, Албанія, а також Україна з Молдовою.

Переконалий, Україна в особі президента мала б бути присутня і на зустрічі у Варшаві, і серед учасників ініціативи „Трьох морів“.

Очевидними є також усі енергетичні та інфраструктурно-комунікаційні переваги, важливість інтеграції українців, українського малого і середнього бізнесу в європейське життя.

Без України цей проект є неповноцінним. І не лише тому, що ми – чорноморська держава. Враховуючи агресію з боку Російської Федерації, ми маємо прагнути до присутності в усіх європейських і євроатлантичних інтеграціях, враховуючи і „пояс безпеки“ „Трьох морів“.

Справа – за українським керівництвом і дипломатією.

„Європейська правда“

Маркіян Лубківський – український дипломат, посол України в Хорватії в 2006-2009 роках, член Політради руху „Справедливість“, Київ.

ГІБРИДНА ВІЙНА

Кремль хоче зробити росіянами сотні тисяч українців

Дмитро Гомон

Державна Дума Росії 12 липня ухвалила закон, який дозволить публічно відмовлятися від українського громадянства тим, хто прагне отримати російський паспорт.

Документ ще має підписати Президент Володимир Путін, але в російських реаліях це – чиста формальність. Зрозуміло, що без згоди Кремля подібні проекти російські депутати не схвалюють.

Що ж придумали росіяни?

У тексті закону, звісно, не написано, що його ухвалюють спеціально для українських громадян. Але публічно представники російської влади навіть не приховують, що цільова аудиторія – саме українці. Мова йде про те, щоб спростити громадянам України можливість отримати громадянство Російської Федерації.

Взагалі отримати російський паспорт доволі складно, але є ще й спрощена процедура. У першому випадку майже завжди потрібно надати довідку про відмову від громадянства іншої країни. Її має видати державний орган тієї країни. Виключення може бути для громадян з тих держав, які мають двосторонні угоди з Росією про особливості надання громадянства.

У другому випадку довідка про відмову від іншого громадянства потрібна не завжди. Наприклад, її не вимагають в осіб, які отримали в Росії статус біженця чи отримали його за „особливі заслуги“, як то було з французьким актором Жерардом Депардьє. Але вона

потрібна у випадку, якщо громадянство отримують так звані „носії російської мови“. Остання з'явилася лише в 2014 році та була призначена головним чином для мешканців окупованого Криму.

„Пропонується наступна схема: громадяни пишуть заяву, в якій вони вказують, що відмовляються від громадянства України, цей документ засвідчується нотаріально. Одна копія лишається в міграційній службі Російської Федерації, інша нотаріальна копія відсилається в Україну“, – розповів голова комітету Держдуми з законодавства Павло Крашеников.

Важливий нюанс полягає в тому, що для Міністерства внутрішніх справ підтвердженням того, що людина писала і відсилала подібну заяву буде поштова квитанція.

Скільки людей скористається новим законом?

Росіяни пояснюють необхідність ухвалення публічного зречення від громадянства „турботою“ про українців, які рятуються від війни на Донбасі, яку вони ж самі й розпочали. Хто скористається новим законом?

Можна не сумніватися, що новим законом скористаються тисячі українських громадян. Хоча б тому, що реально їм не доведеться відмовлятися від українського паспорта, тобто де-факто в них буде два громадянства – російське та українське.

Звісно, що новий закон – знахідка для укра-

(Закінчення на стор. 19)

G-20 не домовилися, Путін далі капостить

Роман Цимбалюк

Обговорення російської агресії в Україні на зустрічі G-20 в Гамбурзі оголошувалося заздалегідь. Про це заявляли в Білому Домі, в Єлисейському палаці, у відомстві Федерального Канцлера Німеччини і в Кремлі. Через тривалий час російсько-українська війна була, нарешті, винесена на найвищий світовий рівень обговорення. А результат – очікувано близький до нуля.

Крім формальних заяв про необхідність далі домовлятися в „нормандському форматі“ і по лінії Владислав Сурков-Курт Волкер (свіжо-призначений дипломат США щодо конфлікту в Україні). Західні провідники про результати переговорів практично промовчали, обмежившись дипломатичними обтічними фразами. Володимир Путін же своїм емоційним „спічем“ дав зрозуміти: ніяких передумов до врегулювання в Україні не досягнуто.

Його слова, говорять тільки про одне: безуспішні спроби зруйнувати українську державу будуть тривати. Для прикриття своїх злочинів з кожного путінського гучномовця будуть говорити про „братерство“, „спільну історію“ і „єдність“. Мета одна – послабити зсередини і захопити, а якщо не вийде, просто знищити. Як це виглядає – вже три роки бачимо у вітрині „руського міра“ на окупованій частині Донбасу.

Відповідаючи на запитання про врегулювання конфлікту в Луганській і Донецькій областях, В. Путін оголосив, що „інтереси Росії і України, інтереси російського і українського народів“ збігаються, на відміну від інтересів керівництва України. Однак, як би не подобалося йому керівництво України, воно береться не з космосу і навіть не з Державного департаменту. Президента, парламент, місцеві органи влади обираються українцями. В. Путін саме цим і незадоволений: він хоче призначати своїх гавляйтерів, як в окупованих Криму та Донбасі. Схема примітивна: в телевізорі – місцеві коляборанти, реальні повноваження – у московських гастролерів. Судячи з промови в Гамбурзі, залучати, як і раніше, будуть „радянськими часами“ і radoщами „об'єднаних еконо-

мік“. Мало того, що за 25 років незалежності в Україні виросло нове покоління, якого нудить від таких пропозицій, так ще ці самі „привабливі пропозиції“ – не більше, ніж брехня.

В Україні і Росії давно немає кооперації, причому росіяни почали відмовлятися від співпраці задовго до війни. За перші 20 постсовкових років не було реалізовано масштабних проектів ні в авіації, ні суднобудуванні, ні космосі. Ніде. Давно немає єдиної інфраструктури, єдиної енергетичної системи і транспорту.

Досить згадати побудовані і заплановані до реалізації газопроводи в обхід України. Ці проекти проштовхуються з завзятістю маніяка.

В. Путін скаржиться, що Україна торгує „русофобією та політикою поділу Росії і України“. Дивний зворот подій. Президент Росії одноосібно прийняв рішення про захоплення Криму, помолився за Новоросію і розв'язав війну на Донбасі. У Росії багато говорять про „духовні скріпи“ – однак, їхню роллю в двосторонніх взаєминах грає російський окупант. Найчастіше – „невідомий солдат“, а коли його витягнуть на світ – у нього з'являється конкретне прізвище і місце проживання. Наприклад, спецназівець Віктор Агеев з алтайського краю. Такі, як він, приїхали до нас боротися з „поділом“ Росії і України, за допомогою вбивства українців і спроби знищити нашу країну.

Влада в Україні – не від Бога, а від людей, і президент обирається не на десятиліття, як в Росії. І дивні надії Кремля, що українці в умовах війни будуть голосувати за „проросійських діячів“. Однак, мутації в сприйнятті того, що відбувається видно, проте, і в Кремлі. Якщо раніше В. Путін говорив про „один народ“, пізніше – „про родинні народи“, то зараз використовується формулювання – „інтереси російського і українського народів“. Нам, українцям, залишилося відвоювати право називатися „сусідніми народами“. Це буде означати, що Москва остаточно усвідомила: Україна – це окрема країна, яка має свої власні інтереси.

УНІАН

Роман Цимбалюк – кореспондент УНІАН у Москві.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Проведено жеребкування з футболу

НЬОН, Швайцарія. – 14 липня проведено жеребкування третього кваліфікаційного кола Ліги чемпіонів, яке визначило суперником віце-чемпіона України – київської команди „Динамо“ – швайцарський клуб „Янг Бойз“ з Берна. Першу гру кияни проведуть удома. Поєдинки відбудуться 25-26 липня, змагання-відповіді – 1-2 серпня. Футболісти донецького „Олімпіка“ зустрінуться з грецьким клубом ПАОК у третьому кваліфікаційному колі Ліги Європи. Український клуб „Олександрія“ проведе поєдинки з переможцем пари „Астра“ (Румунія)-„Зіря“ (Азербайджан). Перші ігри – 27 липня, відповіді – 3 серпня. „Олександрія“ першу зустріч проведе в гостях, „Олімпік“ – вдома. („Укрінформ“)

■ Проня танцювала у балеті

КИЇВ. – У Національному театрі опери та балету ім. Тараса Шевченка 1 липня відбулася прем'єра балету „За двома зайцями“. Балет став зізнанням у любові столичному місту. Проню танцювала Тетяна Андрєєва (вона ж автор ідеї та лібрето), Голохвастова – Ярослав Ткачук. („Укрінформ“)

■ „Siemens“ виступила за Україну

КИЇВ. – Міністер закордонних справ України Павло Клімкін заявив 15 липня, що випадок з компанією „Siemens“ в Росії – це лекція для всього відповідального підприємництва. Будь-яка співпраця з Росією – це взаємодія з шахрарями. Скандал почався минулого тижня, коли „Reuters“ повідомила, що Росія доправила газопові турбіни виробництва німецького концерну „Siemens“ до Криму. Європейським компаніям заборонено постачати газове обладнання на півострів через санкції, запроваджені Євросоюзом після загарбання Криму Росією у 2014 році. У „Siemens“ заявили, що дві турбіни, привезені на об'єкт у Краснодарському краї, проти волі компанії потрапили до Криму. „Siemens“ вживатиме юридичних заходів проти людей, причетних до постачання у Крим газових турбін, вироблених на підприємствах компанії. (BBC)

■ Фунікулер буде оновлено

КИЇВ. – 17 липня посадник Києва Віталій Кличко розповів у розмові з журналістами про закупинку київського фунікулера. „Наступної весни київський фунікулер не тільки буде відремонтований, а й вміщатиме набагато більше людей, стане ще більш ефективним і зручним для туристів і для тих людей, які ним користуються“, – сказав В. Кличко. За його словами, за рік столичний фунікулер перевозить понад 1 млн. людей. Але однозначно він повинен залишитися такою ж туристичною перлиною міста і не змінить зовнішнього вигляду. („Укрінформ“)

■ Відбулися переговори з Ізраїлем

КИЇВ. – 12 липня в Міністерстві закордонних справ (МЗС) України відбулися українсько-ізраїльські переговори з консульсько-правових питань. Українську делегацію очолював директор Департаменту консульської служби Сергій Погорельцев, ізраїльську – заступник Генерального директора МЗС Держави Ізраїль, голова Консульського департаменту С. Рапп. Сторони обговорили ряд питань двостороннього співробітництва в консульській сфері. Особливу увагу було приділено виконанню положень угоди між Кабінетом міністрів України та Урядом Ізраїля про відмову від візових вимог при взаємних поїздках громадян України та Ізраїля. Було досягнуто домовленості щодо вивчення стану виконання угоди та координації заходів із забезпечення дотримання сторонами її положень. (МЗС)

■ 49 дітей загинули на водоймах

КИЇВ. – В Україні від початку року на водоймах загинуло 49 дітей, повідомили 15 липня у Державній службі надзвичайних ситуацій (ДСНС). Загалом з початку року на водоймах в країні вже загинуло 456 осіб. Врятовано 350 осіб, у тому числі 80 дітей. ДСНС закликала громадян бути обережними під час відпочинку біля водойм. (BBC)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Румунія матиме оборонну систему

ВАШІНГТОН. – Державний Департамент США схвалив продаж Румунії оборонної ракетної системи „Патріот” вартістю 3.9 млрд. дол. Кооперативна Агенція Оборонної Безпеки (DSCA) заявила 11 липня, що „запропонований продаж системи „Патріот” підтримає потреби Румунії для власної самооборони й підтримає оборонні цілі НАТО”. Це правдоподібно розсердить Росію, бо Москва не раз казала, що така система є загрозою для безпеки Росії. Недавно США розвинули свою систему повітряної оборони в Литві, тому що ця країна та її сусіди намагаються запобігти вторгненню Росії. („Newsweek”)

■ Вбивник Немцова засуджений

МОСКВА. – Заур Дадаєв, якого суд визнав винним у вбивстві провідника російської опозиції Бориса Немцова на мості поблизу Кремля, 13 липня одержав вирок 20 років тюрми. Прокуратора вимагала досмертного ув'язнення за це вбивство в 2015 році, яке приголомшило переслідувану російську опозицію. Чотири інші особи, яких визнано винними у вбивстві, одержали 11-19 років тюрми. Б. Немцов працював над звітом про військове втручання Росії у війні в східній Україні і в анексії Криму. Звіт оприлюднено три місяці після його смерті. З. Дадаєв був офіцером служби безпеки голови Чеченської республіки Рамзана Кадірова, котрого підтримує Кремль. Прихильники Б. Немцова критикували розслідників вбивства за те, що вони не взяли під увагу можливу роль Р. Кадірова в цьому злочині. („Fox News”)

■ Герой віддав медалью бригаді

ВІЧЕНЗА, Італія. – У 2007 році 22-літній Сальваторе Джіунта і його побратими з 173-ої десантної бригади були на нічній патрулі в горах східного Афганістану, коли попали в засідку Талібану. Під час запеклого бою С. Джіунта побачив, як два талібанів відносять його пораненого друга. Незважаючи на власну небезпеку, він кинувся до них, прострілив їх і відібрав важкопораненого побратима. У 2010 році, на врочистій церемонії у Білому Домі, Президент Барак Обама причепив С. Джіунті Медалью Гонору – найвище військове відзначення за хоробрість в бою. Він став першим живим одержувачем цієї медалі від часів в'єтнамської війни (три інші вояки одержали її посмертно під час війни в Афганістані). 173-тя десантна бригада є однією з найбільш удекорованих військових частин в історії американської армії. На церемонії 5 липня для відзначення легендарної історії бригади, С. Джіунта віддав свою медалью бригаді, кажучи: „Хочу щоб вона залишилася тут, у Вічензі, з 173-ою бригадою для вояків котрі заслуговують на це кожного дня через їхню самовідданість та жертвенність”. Жест героя зворушив аудиторію, яка складалась в більшості з молодих вояків. („CNN”)

■ Третина австралійців є нерелігійними

КАНБЕРА. – Австралійське Бюро Статистики оприлюднило 7 липня висліди перепису населення з 2016 року. Майже третина австралійців (30.1 відс.) вважають себе нерелігійними, хоч всі християнські віровизнання разом творять 52 відс. респондентів. Найбільшою християнською вірою є католицизм (22.6 відс.). Число нерелігійних становило 1 відс. в 1966 році, а в 2001 році – 15.5 відс. („The Washington Post”)

■ Суд усунув активістів

ГОНГ-КОНГ. – Місцевий суд 13 липня усунув чотирьох законодавців, активістів за демократію після того, як комуністичний Китай втрутився в незалежну легальну систему міста. Рішення суду означає, що оборонці демократії в півавтономній легіслатурі не матимуть тепер досить голосів, щоб заблокувати законопроекти своїх колег, які мають підтримку Пекіну. Критики кажуть, що це є порушенням автономії, яку Пекін обіцяв колишній британській колонії, коли вона повернулася під владу Китаю 20 років тому. Сотні осіб демонстрували перед будинком легіслатури 14 липня на підтримку усунених законодавців. („The New York Times”)

ДУМКА ДОСЛІДНИКА

Хто ширить міти про український націоналізм

Тарас Кузьо

Кремлівська пропаганда та інформаційна війна Росії проти демократичного світу відповідно впливають на західних русофілів, лівих академіків, журналістів, політиків.

На презентації моєї книги „Війна Путіна проти України” у Верховній Раді німецька студентка запитала мене про „антисемітизм в Україні”. Запитання не мало нічого спільного з моєю книгою, але відображало західний погляд на Україну, де нібито панує антисемітизм. Я відповів, що вона повинна шукати антисемітизм у Німеччині та Франції, оскільки в Європі він вже ледве не щоденне явище, бо пов'язаний з нападами з боку радикальних мусульманських імігрантів. Спостереження статтей антисемітських засобів масової інформації та насильницьких дій свідчить, що Україна має один з найнижчих показників в Європі.

Є чотири причини, чому Україна, всупереч реальності, має негативну оцінку.

Перша – це десятиліття радянської та путінської пропаганди проти „буржуазних націоналістів”, „нацистських колаборантів”, а зовсім віднедавна – „фашистських заколотників”.

Друга – це провина України, чий уряд та дипломати завжди були слабкими щодо антиукраїнської пропаганди. Офіційні спроби України протистояти інформаційній війні з боку Кремля слабкі.

Іншим аспектом цього є слабка інтегрованість українських вчених у західні академічні дослідження. Це не дивно, тому що лише деякі українські вчені володіють англійською мовою, лише декілька українських університетів передплатили західні журнали, а ще менше відвідують наукові конференції на Заході. Тому українські вчені не беруть участі у дискусіях з західними науковцями та рідко викривають цих антиукраїнських націоналістичних ревізіоністів.

Третім чинником є українська діаспора, яка не інвестувала в сучасну українську політику. „Українські студії” виникли в США та Канаді у 1970-их роках, в Гарвардському та Альбертському університетах і залишаються незмінними до цього дня, зосереджуючись на історії, культурі та мові. Історичні дослідження дуже вузько зфокусовані на козацькій епосі та особливо на Голодоморі, але не на дослідженні та описанні теми українського націоналізму. ОУН(б), найбільша націоналістична діаспорна організація, ніколи не була зацікавлена в інвестуванні в академічні дослідження і тому ніколи не підтримувала програму досліджень українського націоналізму.

Українці в Україні та діаспора постійно скаржаться на інформаційну війну з боку Росії та постійні напади на український націоналізм, але не протистоять їм. У Північній Америці жоден з давніх центрів українознавства не має постійної програми дослідження українського націоналізму. В українській діаспорі є лише два винятки – Олександр Мотиль та Мирослав Шкандрій, які об'єктивно писали про український націоналізм. Але перший ніколи не залучається до полемічних дебатів, а другий має спільну рису з українськими науковцями – він неактивний у соціальних медіа.

Є набагато більше західних науковців, які пишуть про український націоналізм і роблять це з дуже критичної точки зору. До таких належать Іван-Павло Химка, Марко Царинник, Андреас Умланд, Антон Шеховцов, Андерс Пер Рудлінг, Тарик Амар та Гжегож Росолінський-Лібе. Зовсім недавно був оприлюднений цикл статтей Джоша Коґена – з нападами на „українських фашистів” та „антисемітизм” в Україні.

Іван Качановський у Отавському університеті зробив кар'єру, викриваючи „український націоналізм” і далі рухається в цьому напрямку, поширюючи міт, популярний у путінській пропаганді, нібито „Правий сектор” вбивав євромайданівців (а не міліцейський „Беркут”, який служив антиукраїнському режимові). Коли він сказав це в Альбертському університеті, його звинуватили в тому, що він є політичним технологом, а не академічним вченим.

Четвертий чинник полягає в тому, що „екс-

пертам”, які давно викривають український націоналізм, засвідчується повага в установах України. Зокрема А. Умланд є науковим співробітником київського Інституту євроатлантичної інтеграції, очолюваним депутатом „Батьківщини” та колишнім Міністром закордонних справ Борисом Тарасюком. На жаль, надання А. Умландові позиції у респектабельному аналітичному центрі дозволяє йому здійснювати довготривалі нападки на український націоналізм, Інститут національної пам'яті Володимира В'ятровича та закони про декомунізацію в західних виданнях та на західних конференціях.

Аж до Євромайдану ці „західні експерти” писали про український націоналізм і впевнювали, що основна загроза українській демократії іде від західноукраїнського націоналізму та від Всеукраїнського об'єднання „Свобода”.

Я був одним з небагатьох, котрі заперечували це, стверджуючи, що в Україні праворадикальні націоналістичні партії були непопулярними. Я виступав проти їхніх тверджень, заявляючи, що Віктор Янукович та Партія Регіонів є найбільшою загрозою демократії в Україні. Це, безумовно, абсурдно, що палець вказував на Галичину, в той час, як у Криму завжди були поширені ксенофобія та расизм, що вам підтвердить будь-який кримський татарин. Під час президентства В. Януковича ці західні „експерти” впливали на західну думку в численних засобах масової інформації та наукових статтях про Україну через навмисне перебільшення загрози від об'єднання „Свобода” та українського націоналізму.

Пік цих нападів на український націоналізм стався в квітні 2013 року, за іронією, лише за вісім місяців до Євромайдану та менше, ніж за рік до військової агресії Росії проти України. Конференція в Колумбійському університеті темою для обговорення визначила російський та український націоналізм, але стала цілоденною атакою на український націоналізм. Я був єдиним промовцем, який стверджував, що в Україні існують різні типи націоналізму (а не тільки „Свобода”). Російський, панслов'янський та радянський націоналізми були більш насильницькими націоналізмами та більшою загрозою для демократії в Україні.

З моменту революції Євромайдану головною ціллю цих „експертів”, які нападають на український націоналізм, став історик Володимир В'ятрович, Інститут національної пам'яті, який він очолює, і чотири закони про відмову від комунізації, ухвалені Верховною Радою у травні 2015 року. А. Умланд був особливо гучним та активним: організував відкритого листа від групи західних науковців, які атакують декомунізаційні закони. Деякі з „авторів” сказали мені, що вони підписали, навіть не читаючи тексту листа.

Нещодавно А. Умланд знову у своїй статті напав на В. В'ятровича та Інститут національної пам'яті, безпідставно звинувачуючи історика, нібито той не є „справжнім академічним вченим”, а лише публіцистом і написав лише кілька наукових статей та книг.

Треба здійснити три зміни.

По-перше, центри українознавства в Північній Америці повинні встановити програми вивчення українського націоналізму. Ці програми, у свою чергу, повинні співпрацювати та інтегрувати українських вчених, які рідко отримують розголос в журналах та конференціях на Заході.

По-друге, українському урядові потрібно мобілізувати засоби масової інформації та українських вчених, щоб протистояти путінській пропаганді та нападам західних „експертів” на український націоналізм.

По-третє, Б. Тарасюк (і тим самим вся партія „Батьківщина”) та інші академічні та аналітичні центри в Україні більше не повинні забезпечувати респектабельність тих, хто робить кар'єру, нападаючи на український націоналізм.

„Газета по-українськи”

Тарас Кузьо – Науковий співробітник Канадського інституту українських студій при Альбертському університеті.

Президент СКУ відвідав Німеччину, Швейцарію і Польщу

До „Свободи“ надійшли вміщені нижче повідомлення з Світового Конгресу Українців (СКУ) про службу візиту президента СКУ Євгена Чолія до трьох країн Європи, де відзначено 50-ліття СКУ.

Президент Світового Конгресу Українців Євген Чолій з учасниками Архиєрейської Служби Божої в селі Пух, Німеччина. (Фото: СКУ)

30 червня під час візиту до Мюнхену президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій зустрівся з головою Баварського Парламенту Барбарою Штамм та високопосадовцями Баварії, щоб обговорити питання про підтримку України та забезпечення миру і стабільності в Європі.

Президент СКУ подякував Німеччині за провідну роль у переговорах „Нормандського формату“ та за підтримку України в різних сферах, включно з гуманітарною допомогою. Е. Чолій закликав Німеччину і далі непохитно сприяти захистові територіальної цілісності України та здійснювати тиск на Російську Федерацію, поки вона цілком не виконає Мінські домовленості та не звільнить Крим. Також він закликав цікавитись питанням українських політичних в'язнів у окупованому Криму, на Донбасі та в Російській Федерації.

Під час зустрічей президента СКУ супроводжували голова Об'єднання Українських Організацій у Німеччині Леся Шрамко, директор Представництва СКУ зі зв'язків з міжнародними організаціями в Брюсселі Марина Ярошевич та консул України в Мюнхені Дмитро Шевченко.

30 червня Е. Чолій узяв участь у відзначенні 50-ліття СКУ в Мюнхені, яке організувало Об'єднання Українських Організацій у Німеччині на чолі з Л. Шрамко. Президент СКУ виступив з головною доповіддю на бенкеті в Українській домівці. Програма включала вручення почесних грамот, висвітлення документального фільму „50 років Світового Конгресу Українців“ та виступи місцевих українських мистців.

1 липня Е. Чолій відвідав Українську суботню школу на чолі з директором Оленою Юст та спілкувався з учнями. Він також побував у селі Пух, де взяв участь у Архиєрейській Службі Божій, яку провадив Владика Петро Крик на вшанування св. Едігні, онуки Князя Ярослава Мудрого. Президент СКУ виступив перед українською громадою з закликом вшановувати українських святих і видатних людей та разом з Л. Шрамко подарував ікону св. Княгині Ольги голові громадської організації „Едігна“ Едігні Келерман.

Президент СКУ відвідав Український Вільний Університет (УВУ), де обговорив з ректором Марією Пришляк та канцлером Андрієм Довганюком співпрацю між УВУ та СКУ.

2 липня Е. Чолій побував у Цюриху, Швейцарія, де зустрівся з місцевою українською громадою. Він був присутній на Службі Божій у Кріпті Церкви Пресвятої Богородиці та зустрівся з о. Назарієм Заторським і о. Ігорем Ранцею з Єпархії св. Володимира Великого у Парижі для українців греко-католиків у Франції, Бельгії, Нідерландах, Люксембурзі і Швейцарії.

Після цього Е. Чолій був на громадському обі-

ді, під час якого поінформував про 50-літню діяльність СКУ. Президента СКУ супроводжувала М. Ярошевич.

3-4 липня у Берні, Швейцарія, Е. Чолій мав зустрічі з Федеральним канцлером Волтером Торнером, державними посадовцями та українською громадою Швейцарії. Він відзначив важливість невизнання Швейцарією окупації Криму, а також введення обмежувальних заходів для запобігання обходу санкцій Європейського Союзу проти Російської Федерації за грубе порушення Мінських домовленостей. Президент СКУ закликав Швейцарію і далі допомагати Україні у відновленні своєї територіальної цілісності, подякував за технічну і гуманітарну допомогу в рамках Стратегії швейцарського співробітництва з Україною на 2015-2018 роки у обсязі близько 100 млн. швейцарських франків.

У Берні президент СКУ мав зустріч з українською громадою, у ході якої представив досягнення СКУ протягом його 50-літньої діяльності та вручив почесні грамоти СКУ. Президента СКУ супроводжували голова Українського товариства у Швейцарії Андрей Лужницький, Тимчасовий повірений у справах України в Швейцарії Остап Юхимович та М. Ярошевич.

5 липня у Женеві, Швейцарія, Е. Чолій мав зустрічі з представниками міжнародних організацій та взяв участь у святковому вечорі з нагоди 50-ліття СКУ, який організувало Постійне представництво України при Відділенні ООН та інших міжнародних організаціях у Женеві. У своєму слові Е. Чолій закликав українську громаду Женеві і далі активно співпрацювати з СКУ в підтримці України в захисті її територіальної цілісності.

У Женеві Президента СКУ супроводжували Постійний представник України при Відділенні ООН та інших міжнародних організаціях у Женеві Юрій Клименко, перший секретар цього відділення Ольга Кавун та М. Ярошевич.

6-8 липня Е. Чолій здійснив робочу візиту до Польщі, під час якого був присутній на заході Саміту країн „Ініціатива трьох морів“, виступив як панеліст на Саміті „360/OS Open Source“ та на відзначенні 50-ліття СКУ, а також мав зустрічі з державними високопосадовцями, представниками громадянського суспільства та українською громадою Польщі.

6 липня президент СКУ був присутній на заході у Варшаві, під час якого Президент США Дональд Трамп у своїй промові зокрема заявив: „Ми закликаємо Росію, щоб вона припинила дестабілізацію України та інших країн“.

6-7 липня Президент СКУ мав зустрічі з державними посадовцями і представниками громадянського суспільства Польщі, яким висловив признання за підтримку України з боку

(Закінчення на стор. 6)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Північна Корея засудила „евакуацію“

ПХЕНЬЯН. – Комуністична Північна Корея засудила недавнє переміщення 8-ої Армії США в Південній Кореї, називаючи це провокацією, яка є також знаком боягузтва США або „евакуацією“. Офіційна газета Пхеньяну 18 липня ствердила, що ціллю американського військового переміщення було приготуватися до удару проти Північної Кореї. Газета додала, що військові сили США будуть „вигнані“ з півострова, але не згадала, що переміщення вже проводиться довгими роками, після досягнення домовлення між США й Південною Кореєю. Кошт цього переміщення виносить 10.7 млрд. дол., більшість якого покриває Сеул. („United Press International“)

■ Посольство перевірило російський центр

БЕОГРАД. – Посольство США в Београді заявило 15 липня, що немає потреби надавати дипломатичний статус членам російської установи в Сербії, яку дехто вважає шпигунським центром, хоч Москва настоює, що то є центр допомоги потерпілим від катастроф. Представники посольства кілька днів раніше відвідали центр „Ніс“ (120 миль на південь від столиці) на запрошення керівництва центру. У заяві сказано, що „постійні домагання недоторканості осіб і приміщень центру лише підносять питання щодо довгострокових намірів цієї установи“. Центр був заснований 2011 року. Москва каже, що він має лиш гуманітарну мету, але його партнером є російське Міністерство для надзвичайних ситуацій, яке також виконує роботу для російських служб безпеки. Сербія збільшує військові та інші відносини з Росією, своїм традиційним слов'янським союзником, але одночасно формально шукає вступу до Європейського Союзу (ЕС). Високопосадовці ЕС кажуть, що якщо Сербія хоче стати членом, вона буде мусіти покинути російські центри допомоги і включитися до допоміжних програм ЕС. („Associated Press“)

■ Компанія США допомогла Ізраїлеві

ПІТСБУРГ. – Минулого місяця Ізраїль відзначив 50-ліття своєї перемоги проти арабських країн у Шестиденній війні 6-10 червня 1967 року, коли ізраїльська армія опинилася перед переважаючими силами Єгипту, Йордану й Сирії, які накопичили свої збройні сили на кордонах Ізраїля, але їхні пляни були знівлені ізраїльськими превентивними повітряними ударами. Ці удари знищили 90 відс. єгипетських повітряних сил, заки вони ще злетіли в повітря. Успіх пояснив науковець з Пітсбургу, котрого компанія постачала батареї для таємного підслухового приладдя, розсіяного серед пустель довкола Ізраїля, яке перехоплювало ворожі комунікації перед і під час війни. Це дало ізраїльтянам виразну тактичну перевагу. У ексклюзивному інтерв'ю перед своєю смертю в липні 2016 року, 96-літній Зальман Шапіро розповів, як його компанія, „NUMEC“ з містечка Аполо (35 миль від Пітсбургу), доставила Ізраїлеві батареї з радіоактивного матеріалу „стронцій-90“. Їх замовив ще перед війною Маір Апат, тодішній директор Мосаду, служби безпеки Ізраїля. Довголітній (тепер на пенсії) офіцер ізраїльської розвідки Рафі Айтан підтвердив, що він та інші члени ізраїльської розвідки відвідали „NUMEC“ і про це знали Федеральне Бюро Розслідувань (FBI) і Центральне Розвідувальне Управління (CIA). („Pittsburgh Tribune-Review“)

■ Польща придбає оборонну систему

ВАРШАВА. – Міністер оборони Польщі Антоній Мацєрєвич 6 липня повідомив, що США погодилися продати Варшаві систему ракетної оборони. Міністер сказав, що меморандум про продаж системи „Патріот“ був підписний перед приїздом Президента США Дональда Трампа до Варшави. У березні Польща сказала, що сподівається підписати угоду на 7.6 млрд. дол. з американською компанією „Raytheon“ на закуп восьми таких систем до кінця року. Система „Патріот“ спроможна виявити, взяти на приціл і знищити надлітаючі ракети й літаки. („RFE/RL“)

Стародруки: кримінальна історія

У січні цього року в Музеї мистецтва давньої української книги, який є у підпорядкуванні Львівської галерії мистецтв, відбулася, за рішенням її нового директора, відомого українського культуролога Тараса Возняка, перевірка збереженості дуже цінних кирилических стародруків. З'ясувалося, що у цьому фонді бракує 95 старовинних видань і два рукописи. Стали досліджувати справу присіпчивіше – і вже в квітні виявилось, що загальна кількість зниклих манускриптів збільшилася до 224 одиниць. А наприкінці червня директор галерії Т. Возняк оприлюднив остаточну кількість викрадених стародруків і манускриптів: зникло аж 455 раритетів.

В даний час триває професійна експертиза, товарознавча і мистецтвознавча, задля з'ясування бодай приблизної вартості вкраденого. Очевидно, йдеться про астрономічну суму, бо навіть одна з викрадених книг, „Апостол” Івана Федоровича 1574 року, на чорному ринку антикваріату може коштувати щонайменше 200 тис. дол. У квітні в Києві поліція затримала чотирьох злодіїв, які за 150 тис. дол. продавали подібний примірник „Апостола” викрадений минулого року з Національної бібліотеки ім. Володимира Вернадського. Після продажу книга повинна була потрапити до Росії.

Швидше за все, йдеться не про окремі випадки, а саме про системне порушення. На думку Т. Возняка, „в Україні діє організована група, котра сполучає злодіїв з кінцевими набувачами, корумпованими чиновниками найвищого рангу. Вони пропонували стародруки для вирішення своїх приватних інтересів, майнових чи кар'єрних. Це малоосвічені напівкримінальники, що уявили себе колекціонерами і потайки хизуються один перед одним викраденими скарбами. Це ми бачили і в помістях Віктора Януковича, і в „хатинах” його сатрапів. Стародруки не крадуть на продаж на букиністичному ринку – їх викрадають на конкретне замовлення. Дозволити собі колекціонувати подібні артефакти можуть лише дуже заможні або дуже впливові люди. Бо хто просто так купить книгу, котра коштує десятки чи сотні тисяч доларів?”.

У цій кримінальній історії все ще не поставлено крапки. В Музеї мистецтва давньоукраїнської книги триває перевірка, тому що окрім кирилических стародруків, там пропали й друковані латинцею, зокрема – безцінні перші видання Франческо Петрарки.

Очевидно, вартісні експонати музею розкрадалися не за один день, а протягом десятиріч. І це не звичайне злодійство, а замах на українську національну культуру, тому керівництво Львівської галерії правильно вчинило, зробивши спеціальне подання до Служби безпеки України. „Ми хочемо бачити справу максимально публічною, щоб її неможливо було зам'яти”, – говорить Т. Возняк.

Сподіваємося, що в цьому відстане активну підтримку від усього українського суспільства.

ІСТОРІЯ

Світ визнав льокомотиви Арсена Шумовського

Євген Цимбалюк

МИРОГОЩА, Рівненська область. – У селі вшанували пам'ять земляка Арсена Шумовського (1887-1967) молитвою в храмі й літературним вечором з нагоди 130-річчя від його народження і 50-ліття від дня його смерті.

А. Шумовський прославився тим, що за новітньою для першої половини ХХ ст. технологією – шляхом зварювання електродами без термічної обробки – створив першого „зварного” залізничного льокомотива.

А ще він написав книгу „На поклін до Почаївської Лаври” та історію розстрілів в Дубенській тюрмі. Відзначився і на фронтових теренах, за що отримав від уряду Української Народної Республіки „Хрест Симона Петлюри”.

А. Шумовський після навчання в Рівненській реальній гімназії успішно склав іспити до Петербурзького технологічного інституту, де став співорганізатором та активним членом єдиної на той час в усій імперії студентської організації „Українська громада”. Портрет Тараса Шевченка носив на грудях поряд із хрестиком. На українізацію А. Шумовського значний вплив мала його дружина Ганна Селецька, котра також навчалася в Петербурзькій академії мистецтв.

Коли ж настала Перша світова війна, його мобілізували на фронт. Залишав він перейшов до війська Української Народної Республіки, де проявив себе справжнім героєм. У 1920 році став урядовцем для доручень при головному Комісаріаті УНР у Житомирі.

Після воєнних справ А. Шумовський вирішив продовжити навчання в Київському політехнічному

інституті під керівництвом проф. Євгена Патона, відомого фахівця будови мостів та залізничних конструкцій, піонера в галузі зварювання металів й ініціатора створення в Києві Інституту електрозварювання.

Радянська влада не могла пробачити А. Шумовському його перебування в УНР і боротьби проти більшовиків. Справа йшла до арешту, але небезпеки вдалося уникнути завдяки тому ж таки Є. Патонові. Він порадив втікати за кордон. Той так і вчинив – опинився в Празі, а відтак у 1923 році переїхав до Польщі, де до 1941 року працював на керівних посадах у державній фабриці локомотивів у Хшанові.

Під його безпосередньою контролею було виготовлено понад 600 льокомотивів для польських залізниць і для експорту. А. Шумовський відвідував закордонні виставки машин у Німеччині, Англії, Франції, Швеції та Австрії. І зробив революційний пролив – впровадив нову техніку зварювання у всі ділянки льокомотивів, замінивши коштовне відливання та кування.

У 1935 році йому вдалося випустити ряд машин, повністю зварених електродами. До А. Шумовського такого методу не застосовувала жодна країна світу. І цей успіх беззаперечно визнали – на XII Міжнародному конгресі учених (1936 рік, Лондон) заля стоячи вітала його досягнення.

Події Другої світової війни різко змінили долю А. Шумовського. Його вивезли до Німеччини, помістили в один із таборів. У 1948 році він переїхав до Англії, а потім – до Канади, де з-під пера літератора народилося чимало цікавих роздумів про Україну, минулине Волині, розстріл в'язнів Дубенської тюрми в 1941 році.

Президент СКУ...

(Закінчення зі стор. 5)

Польщі в боротьбі проти російської агресії та в просуванні євроінтеграційних і євроатлантичних процесів.

Е. Чолій також порушив питання щодо спільного історичного минулого українського і польського народів, у тому числі й щодо антиукраїнської Акції „Вісла”, 70-ліття якої відзначається цього року, та закликав до конструктивного поглядження таких питань.

8 липня Е. Чолій виступив на відзначенні 50-ліття СКУ у Варшаві, яке організувало Об'єднання укра-

їнців у Польщі на чолі з Петром Тимою. Програма включала вручення почесних грамот СКУ та висвітлення фільму „50 років Світового Конгресу Українців”.

Рівнож Е. Чолій мав зустріч з провідниками української громади в Польщі, щоб обговорити стратегічні питання подальшої співпраці та проведення 15 серпня у Варшаві і Ланцуті заходів для вшанування генерала-хорунжого Армії Української Народної Республіки Марка Безручка, який у 1920 році під Варшавою допоміг зупинити просування більшовицького війська в Європу. Президента СКУ супроводжувала М. Ярошевич.

СКУ

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda”.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ”

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода” або її видавця.

Ціни на передплату нашої газети:

ДРУКОВАНА „Свобода” (на папері)

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол. на рік для всіх

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

На Донбасі відзначили Шевченківське свято

До Товариства української мови (ТУМ) в США надійшли вістки про проведення Шевченківського свята на Луганщині 18 травня у різних куточках області на зустрічах з видатними українськими та чужоземними мистцями. Поети-дослідники творчості Великого Кобзаря з України, Азербайджану, Білорусі, Вірменії, Казахстану, Молдови, Польщі провели літературні зустрічі з жителями Луганщини, відвідали школи і вищі навчальні заклади, будинки культури в містах і селах Кременне, Лисичанське, Рубіжне, Сіверськодоонецьке, Новоайдарське, Новопсковське, Сватівське і Старобільське.

Урочисте відкриття свята відбулося в Сіверськодоонецьку, в музичному училищі. 17 і 18

травня було відкрито культурно-мистецький проєкт „Мальовнича Україна“ в Сіверськодоонецькій галерії, в якому взяли участь майстри образотворчого та декоративно-ужиткового мистецтва.

В Шевченківському святі взяли участь артисти ансамблю „Радани“ та симфонічна оркестра Луганської обласної філармонії. Хмельницьку письменницьку організацію та „Просвіту“ на святі представляла Ніна Шмурикова. На святі її книги „Квіти Кобзареві“, привезені в подарунок, були гарно сприйняті. Ця книга була видана з фінансовою підтримкою ТУМ.

Віра Боднарук,
Чикаго

Музей чекає на експонати

Заходами Ради Оборони і Допомоги Українцям Українського Конгресового Комітету Америки (РОДУ УККА) після семирічних старань, включно зі звертаннями до Президента Казахстану Нурсултана Назарбаєва та завдяки Управі Акімату Карагандинської області шість років тому відкрито в селі Долинка Музей пам'яті жертв політичних репресій в будинку колишньої головної садиби управління таборів. Будинок відновлений, але, на жаль, за винятком нечисленних експонатів місцевих українців, немає нічого з України та з інших країн.

Важко зрозуміти байдужість осіб, яких батьки чи члени родини пережили страждання та спочили далеко від рідної землі, без жодних позначень місць їхнього спочинку. А було їх багато, бо, згідно з твердженням письменника Олександра Солженіцина, „українців було тут найбільше, кожночасно майже біля 2 млн.“. Слід наголосити, що це єдиний такого роду музей у світі, де український народ може задокументувати фактами московські злочини і знущання, тим більше, що музей відвідують чесленні політичні діячі з різних країн світу.

Потрібні фотографії з зазначенням імені, прізвища та по-батькові, де і коли був народжений, за що і на який термін був засуджений, якщо є число в'язня або інші речі, коли помер. Інформації прошу вислати поштою на адресу: Музей, вул. Шкільна, 39, село Долинка, Карагандинська область, 101 604, Kazakhstan.

Вшануйте пам'ять Вам дорогої особи. Просимо поширювати це повідомлення в пресі та інтернеті, щоб дати всім людям можливість вшанувати пам'ять своїх рідних.

В РОДУ УККА зберігаються в комп'ютері близько 25 тис. українських імен, жертв комуністичного терору, які загинули в таборах. У списках є точна інформація про кожного з них. Хто має місце у музеї і бажає зберегти ці історичні документи, або має інші питання, прошу звертатися електронною поштою: jburtyk33@ortonline.net або на тел.: 973-779-4063. Радо вишлемо адреси в одному бльоку.

Іван Буртик,
Кліфтон, Нью-Джерзі

В пошуку Михайла Штерна

Пишу у справі документального фільму про ендокринолога Михайла Штерна, який у 1950-1970-их роках працював у Вінниці та був засуджений радянською владою до восьми років таборів 1974 року. Під тиском світової громади через три роки його випустили. 1975 року у „Свободі“ вийшла стаття про приїзд його сина Віктора до США. У 1977 році М. Штерн уже сам відвідав США і зустрічався з місцевою українською громадою і навіть із тодішнім віце-президентом США, про що написала газета „The Ukrainian Weekly“.

Просимо допомогти нам знайти активістів української громади в Америці, які зустрічалися із М. Штерном, можливо, хтось із редакції чи організацій знав його особисто. Ми будемо вдячні вам за будь-яку допомогу та інформацію.

Ми зробили велику історичну роботу, вивчаючи документи, статті і книги про М. Штерна, проте інформації не так багато, адже зараз він забутий завдяки радянській владі. Ми хотіли б відновити пам'ять про нього, тому шукаємо людей, які знали його особисто, колег, друзів, родичів, що можуть розповісти про М. Штерна детальніше.

Ми працюємо над фільмом про лікаря у Києві, режисером стрічки є американець Чед Грація, який кілька років тому зняв картину про Чорнобиль „Російський дятел“. Моя електронна пошта: olga.bogachevskaya@gmail.com

Ольга Богачевська,
Київ

Міркування навколо вершинної зустрічі

Аскольд Лозинський

Було їх тільки шестеро осіб – два перекладачі, два президенти і два міністри. Що там сталося і обговорювалося можна довідатися тільки від останніх чотирьох осіб. Мабуть, найбільшою іронією американсько-російських, як колись радянських переговорів, є те, що до повідомлень неамериканської сторони треба теж прислуховуватися для того, щоб збагнути правду, хоча не повну, яка є за межами найбільш наївних надій. Адже Володимир Путін і Сергій Лавров – малодостовірні джерела правди. На жаль, з американської сторони Дональд Трамп і Рекс Тілерсон, мабуть, теж не кращі.

Ще кандидатом у президенти Д. Трамп минулого року згадав, що він зустрічався з В. Путіним, вони були спільно „друзі“ у телевізійній програмі „60 Minutes“. Виявилось, що один другого зовсім не бачив, бо фільмування частин програми відбувалося у різних кінцях світу.

На публічному виступі у Варшаві, де текст був підготовлений професійними особами Білого Дому, які готують такі промови, Президент Д. Трамп дав надію спраглим українцям, що їхні турботи, тобто агресія Росії до України буде темою також приватних розмов з В. Путіним та що США поставити це питання у принциповій формі. Хоча у пресовій конференції раніше Д. Трамп не зробив такого враження. До речі, на тій пресовій конференції Д. Трамп навіть кількаразово засоромив свою власну державу, критикуючи її пресу, попереднього президента та розвідувальні служби. Тому, маючи зовсім вільну руку, без конспекту та навіть переліку тем до зустрічі з В. Путіним, треба було від Д. Трампа сподіватися найгіршого.

Не знаю, чи Д. Трамп взагалі українське питання ставив, тільки знаю, за поданням Р. Тілерсона та С. Лаврова, що про українське питання про-

позицію давав не Д. Трамп, а В. Путін, тобто щоб США визначили окремого посланця на Мінські переговори. От і все!

Інші справи, які Д. Трамп мав порушити, мали подібний результат. За інформацією Р. Тілерсона, Д. Трамп говорив про втручання Росії в американські вибори, хоча раніше висловив свої сумніви щодо американської розвідувальної інформації по цьому питанню. За поданням С. Лаврова, В. Путін заперечив втручання і Д. Трамп цю відповідь прийняв. Не було заперечення й від Р. Тілерсона. Речник Білого Дому сказав, що так не було, але того речника не було при розмові.

Щодо Сирії, домовились на регіональне припинення вогню в регіоні, де і так немає конфлікту між США і Росією. Чи обговорювалося зміню режиму Башара Асада, використання Б. Асадом хемічної зброї та російського потурання цьому не знаємо. Знаємо, що не було висновків.

Найцікавішим було домовлення про співпрацю Росії і США у кібернетиці. Співпраця, мабуть, означає доступ другої сторони до інформації першої сторони. Не знаю, котра перша, а котра друга сторони, але Росії цього, здається, і так не потрібно.

Повернемось до справ українських. На сторінках „Росія сьогодні“ появилася заголовка, що Крим завжди буде російським. Це питання на зустрічі, мабуть, навіть не порушувалося. А чому Росія власне запропонувала американського посланця до Нормандського формату – щоби замирити публічну опінію, а зокрема Конгрес США – мовляв, США також бере участь у процесі, а Росія далі робитиме, що захоче.

Президент Джон Кеннеді ще у 1960-их роках після першої зустрічі з Микитою Хрущовим признався, що він не був достатньо підготованим, та що М. Хрущов його „зробив на м'яко“. Пізні-

(Закінчення на стор. 9)

ДО ЗДІЙСНЕННЯ

Маю я мрію...

Микола Томенко

Маю я мрію, велику українську мрію. Що:

– Президент нашої рідної країни усі свої гроші, як Іван Мазепа чи Петро Сагайдачний, почне вкладати в українські, а не московські церкви; дітей у спортивних сорочинках не з російськими написами, а з з гаслом „Україна – понад усе!“ навчатиме у наших, а не в закордонних університетах; свій бізнес переведе в Україну, а „можливу“ еспанську нерухомість конвертує у військову техніку для нашого війська...

– Прем'єр-міністр – свої, свого батька, дружини і тещі готівкові мільйони доларів, євро і гривень покладе у державні банки, а власних дітей поведе у вінницькі навчальні заклади і скаже: „Ми українці – це наша земля, тож вчитимемось тут!“...

– Міський голова Києва – продасть будинки за кордоном, бо якось „невдбно“, і за ці гроші відновить всі занедбані спортивні майданчики в Києві; дружину переконає співати для наших військових, а не для німецьких багатіїв, а дітей залучить у Пласт або „Козацький гарт“...

І тоді, на наступний день всі громадяни України гордо і шанобливо скажуть: „Якщо наша влада вдень і вночі дбає про неньку-Україну, то й ми мусимо про неї потурбуватися!“

Слава такій Україні!

„Високий замок“

Микола Томенко – український політик, культуролог, громадський діяч, професор Національного університету „Києво-Могилянська академія“, Київ.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Відбулися збори Централі Українських Кооперативів Америки

Орися Бурдяк

ВАШІНГТОН. - 8-10 червня відбулися 36-ті річні загальні збори та весняна конференція Централі Українських Кооперативів Америки (ЦУКА). За проведення конференції відповідала Українська Федеральна Кредитова Кооператива Самопоміч Філадельфії, яка відзначає 65-ліття своєї праці на користь української громади.

Присутніми були 33 представники 13 кредитівок-членів ЦУКА, які впродовж конференції відвідали своїх урядових представників у Капітолії, вислухали виклади на різні сучасні теми, що турбують провідників кредитівок і вибрали нових членів правління.

Конференція розпочалася вітальним словом Анатолія Мурги, директора розвитку і реклами Кредитівки „Самопоміч“ Філадельфії. Делегати вислухали короткий огляд стану кредитівок у США перед тим, щоб вирушити на зустрічі з представниками у Конгресі й сенаторами.

Михайло Савків, молодший, голова бюро Української Національної Інформаційної Служби у Вашингтоні, розповів про стан і сучасні питання стосовно України.

Раєн Доноуен, головний адвокат-радник Національної Асоціації Кредитних Спілок США (Credit Union National Association), повідомив про сучасні справи стосовно кредитних спілок у США.

Опісля делегати провели зустрічі зі своїми урядовими представниками, щоб їх ознайомити з важливими питаннями дня.

Увечері Кредитівка „Самопоміч“ Філадельфії влаштувала урочисте прийняття для всіх делегатів.

9 червня програму відкрили вітальним словом голова ЦУКА Василь Корнило і голова Ради директорів Української Кредитівки „Самопоміч“ Філадельфії Роман Петик. Далі були виклади на теми посилення і покращення

Учасники 36-их річних загальних зборів та весняної конференції Централі Українських Кооперативів Америки.

послуг кредитівок, інвестицій та огляд законодавства і регуляційних вимог стосовно кредитівок.

Президент і виконавчий директор Всесвітньої Кооперативної Ради (World Council of Credit Unions – WOCCU) Браян Бренч розповів про стан кредитівок в Україні та про проект WOCCU в Україні, поздоровив ЦУКА з отриманням престижної нагороди „Distinguished Service Award“ як визнання внеску централі у розвиток міжнародного руху кредитних спілок і відновлення кооперативного руху в Україні. Це найвище признание, що визнає міжнародний рух кредитівок, буде вручене на Всесвітній Конференції Кредитівок у Відні, 23 липня.

Програма дня була завершена круглим столом під проводом Тамари Денисенко, члена дирекції

і колишнього виконавчого директора Української Кредитної Спільноти Рочестер, Нью-Йорк. Круглий стіл обговорив найкращі практики, успіхи та проблеми, з якими можуть зустрітися кредитівки-члени ЦУКА.

Конференцію ЦУКА відвідали Конгресмен Ед Ройс (Каліфорнія), голова Комітету зовнішніх справ і старший член Комітету фінансових послуг Конгресу. Е. Ройс вважає себе другом України і кредитівок. Він розповів про працю комітетів, у яких є учасником, та відповів на питання делегатів.

Конференцію також відвідали і виступили Посол України у США Валерій Чалій та Президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій.

Того ж вечора Е. Чолій вручив винагороди за взірцеву фінансову допомогу кредитівкам „Самопоміч“ Нью-Йорк, Фондації „Самопоміч“ Чикаго, Кредитівці СУМА-Йонкерс; за значну фінансову допомогу кредитівкам „Самопоміч Філадельфії“ і „Нова“ (Кліфтон, Нью-Джерсі); за фінансову допомогу кредитівкам „Українська“, Рочестер, „Українська Національна“, Нью-Йорк, „Самопоміч“ Клівленд і ЦУКА.

Особливе відзначення вручив Кредитівці „Самопоміч“ Філадельфії голова ЦУКА В. Корнило, поздоровляючи кредитівку з 65-літтям служіння українським громадам Філадельфії і Трентону, Нью-Джерсі. Присутні заспівали „Многая літа“.

10 червня відбулися 36-ті загальні збори ЦУКА. Присутні вислухали звіти управи і комітетів та вибрали нових членів правління на 2017-2018 роки.

Голова ЦУКА В. Корнило подав звіт за минулий рік та сучасний стан українських кредитівок у США. На 31 березня 2017 року активи 13 членів-кредитівок становлять 3.224 млрд. дол., на 55 млн. дол. більше стану на 31 грудня 2016 року. Членські внески дорівнюють 2.741 млрд. дол., або на 50 млн. дол. більше, ніж з кінцем минулого року. Членство кре-

дитівок зросло до 101,992 особи.

Календар на 2017 рік, виданий ЦУКА, був присвячений етнофотографії Анни Сенік. Понад 26 тис. календарів було видано членам кредитівок. До складу нової управи і комітетів ЦУКА обрані:

- Екзекутивний комітет: Андрій Горбачевський (СУМА Йонкерс) – голова; Богдан Ватраль („Самопоміч“, Чикаго) – заступник; Степан Керда („Самопоміч“, Балтимор) – заступник; Юрій Стахів („Самопоміч“, Нью-Інгленд) – секретар. Члени: Маруся Колодій („Самопоміч“, Філадельфія), В. Корнило (Українська, Рочестер), Богдан Курчак („Самопоміч“, Нью-Йорк). Члени Ради директорів: Стефан Качурак (Українська Національна, Нью-Йорк), Михайло Левко („Нова“, Кліфтон), Наталія Марущак („Самопоміч“, Мишиген), Богдан Чепак („Самопоміч“, Клівленд), Євген Шестак („Самопоміч“, Пітсбург), Андрій Якимович („Будучність“, Ворен) і Ревізійна комісія: Богдан Вруський („Самопоміч“, Чикаго), Орест Темницький („Самопоміч“, Нью-Йорк) і Андрій Якимович („Будучність“, Ворен).

- Виборча комісія: Нуся Вох-Керда („Самопоміч“, Балтимор), Андрій Горбачевський, (СУМА, Йонкерс), Т. Денисенко (Українська, Рочестер), Ю. Стахів („Самопоміч“, Нью-Інгленд), Ярослав Федун („Нова“, Кліфтон).

- Статутова комісія: Роман Козіцький (СУМА Йонкерс), Михайло Кос („Самопоміч“, Чикаго) і Наталія Пачашинська (Українська Національна, Н.Й.).

- Комітет страхового трасту: Орися Бурдяк, С. Качурак, Степан Керда, М. Колодій, В. Корнило, Б. Курчак та Іван Оліярчик.

О. Бурдяк обрано президентом ЦУКА та Української Кооперативної Страхової Агенції в Чикаго. Штатними членами ЦУКА є Христия Пилипович та Ніна Бебко.

Делегати вирішили повернутися до Вашингтону на чергову весняну конференцію ЦУКА і річні загальні збори у 2018 році.

Вручення почесної грамоти СКУ представникам Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч“ Філадельфії за значну фінансову допомогу (зліва): Роман Стельмах, Маруся Колодій, Євген Чолій, Роман Петик. (Фото: Михайло Савків)

НАУКА

Присуджено стипендію НТШ в Канаді

Дагмара Турчин-Дувірак

ТОРОНТО. – Ось вже четвертий рік Наукове Товариство ім. Шевченка (НТШ) в Канаді присуджує стипендію науковцям на дослідження української культури в Канаді. Стипендія в сумі до 5,000 дол. має на меті заохочувати як членів НТШ, так і інших, зокрема молодих і незалежних науковців, а також аспірантів при канадських університетах, займатися українсько-канадською тематикою, і, таким чином, розширювати і збагачувати ділянку українсько-канадських студій.

Ініціатива НТШ вже дала наукові плоди. Дослідження першої стипендіятки Сюзанни М. Линн на тему „Ethnic Identity Discourses of Recent Ukrainian Immigrants to Canada: Interactions between New Ukrainian-Canadians and the Established Ukrainian-Canadian Diaspora” висвітлює як спільні, так і відмінні риси між „новими” і „старими” емігрантами і заклало фундамент для майбутніх культурно-освітніх програм і проектів українсько-канадської спільноти.

Розвідка незалежного науковця з Альберти Миколи Сороки була присвячена поетові і літературознавцеві, політичному та громадському діячеві Микиті Мандриці (1886-1979), що був учасником та активним організатором численних установ та проектів у 1930-1970-их роках, які визначали життя української спільноти західної Канади того часу.

Дослідження стипендіята 2016 року д-ра Валерія Полковського виявилось, як ніколи, на часі. Свою працю д-р В. Полковський присвятив висвітленню багатогранної діяльності визначного політичного, громадського, культурного діяча Канади Петра Саварина, якому минулого року виповнилося 90 літ. 6 квітня цього року д-р П. Саварин відійшов у вічність. Завдяки стипендії НТШ маємо наукову розвідку, що підсумовує та науково аналізує всі аспекти внеску д-ра П. Саварина до політичного та культурного життя Канади, зокрема, його утвердження ідеї багатокультурності, що і сьогодні визначає обличчя сучасної Канади.

2017 рік – рік особливий, коли Канада відзначає 150-ліття своєї державності. Тому і пріоритети

у присудженні стипендії визначалися саме цією ювілейною датою: підтримати дослідження, яке зосередило б увагу на ролі українців у становленні та формуванні сучасної канадської ідентичності та канадської державної політики.

З-поміж кількох достойних кандидатів НТШ обрало д-ра Томаса М. Приймака – відомого канадського історика, що спеціалізується в питаннях історії України та української діаспори в Канаді.

Д-р Т. Приймак є автором монографій про Михайла Грушевського і Миколу Костомарова, книги про канадських українців під час Другої світової війни („Maple Leaf and Trident: The Ukrainian Canadians during the Second World War“, 1988), збірки статей „Gathering a Heritage: Ukrainian, Slavonic, and Ethnic Canada and USA“ 2015, що включає розвідку про кохання французько-канадської письменниці Габрієль Рой з секретним агентом українського національного підпілля, численних публікацій в журналах, збірниках та колективних працях.

Пропонована д-ром Т. Приймаком тема стосується Ярослава Рудницького (1910-1995), українського лінгвіста, фольклориста і філолога, який вважається одним з „батьків” канадської концепції „багатокультурності”. Емігрувавши до Канади після Другої світової війни, Я. Рудницький осів у Вінніпегу і заснував факультет слов'янських студій при Манітобському університеті.

На початку 1960-их років він був персонально запрошений Прем'єр-міністром Лестером Б. Пірсоном для участі у щойно утвореній Королівській комісії щодо двомовності і двокультурності. Прем'єр-міністер вважав Я. Рудницького відповідним представником так званої „Третьої сили”, яку складали всі неанглійські і нефранцузькі етнічні групи Канади. Я. Рудницький з честю виконав свою місію і був головним автором знаменитої „Четвертої книги” Комісії, що розглядала внесок згаданих груп в розбудову Канади і формулювала їхні політичні і культурні вимоги.

У пропонованому дослідженні „Rudnyckyj, the Royal Commission, and the Emergence of Official Multiculturalism in Canada” автор плянує висвіт-

Д-р Томас М. Приймак – стипендіят Наукового Товариства ім. Шевченка в Канаді. (Фото: Христия Колос)

лити історію Королівської комісії та наступного періоду, тих дебатів, що тоді велися, та зосередити головну увагу на Я. Рудницькому і його ролі в утвердженні концепції „мультикультуралізму” в Канаді. У фінальній частині розвідки д-р Т. Приймак має на меті дослідити, як канадська ідея „багатокультурності” стала частково моделлю для інших країн, які прийняли деякі її принципи, хоча й по-своєму.

Треба зазначити, що цьогорічний вибір стипендіята для Дирекції НТШ виявився особливим нелегким, оскільки аплікації інших претендентів були також надзвичайно цікавими і заслуговували підтримки. На жаль, фінансові можливості НТШ є досить обмеженими, і дають змогу підтримати лише одного кандидата на рік. Тому ми звертаємося до всіх небайдужих до долі українсько-канадських студій з закликом активно підключитися до їх підтримки. Навіть невелика пожертва може стати підвалиною великої справи і спричинитися до появи нових талановитих досліджень, що збагатять та розширять поле вивчення українсько-канадської історії та культури.

МУЗИКА

Перевидано компакт-диск „Ровесники“

Олесь Кузишин

Визначний компакт-диск Данчика „Ровесники“, виданий у 1991 році, перевиданий у виді цифрового завантаження. Диск „Ровесники“ тепер можна набути у сервісах iTunes, Amazon Music, CD Baby, Spotify та Google Play. Рівнож, окремі пісні з альбому можна прослухати на YouTube.

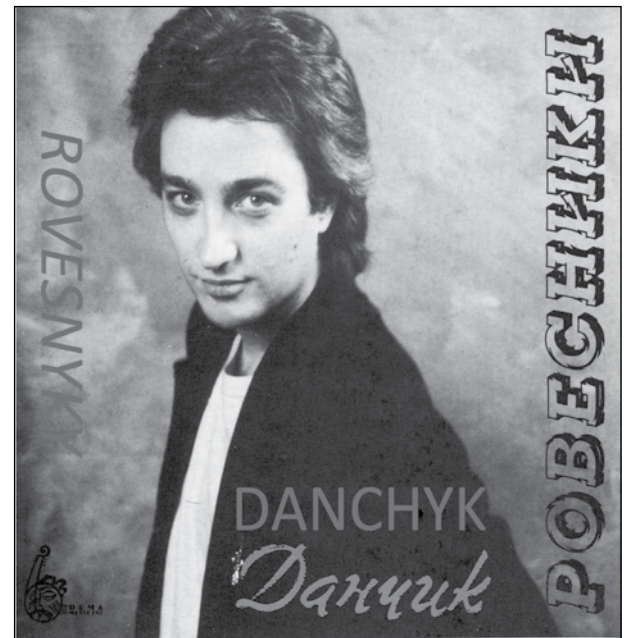
Фолкльорний співак Богдан Андрусишин („Данчик“) народився в Нью-Йорку в родині батька-українця і мами-білоруски. Він 15-літнім став переможцем конкурсу молодих талантів, організованим білоруською громадою Нью-Джерсі. Два роки пізніше Данчик записав свою першу довгограйну пластинку під заголовком „Беларусачка“. Без відому автора, пластинку крадькома розмножували і розповсюджували по всій Білорусі. Рівночасно Данчик навіязав контакт, а згодом довголітню дружбу з білоруським супер-колективом

„Песняри“ під час їхнього турне по Америці.

Цей збіг обставин підняв молодого американського співака до статусу супер-зірки у Білорусі. В 1989 році Данчик провів надзвичайно успішне турне по Білорусі, яке включало вісім концертів у Будинку професійних спілок та у філармонії Мінська.

Данчик припинив свою музичну діяльність у 1997 році, коли вирішив вповні присвятитися журналістиці. Але до того часу, записав п'ять довгограйних збірок – чотири білоруських пісень і одну українських.

„Ровесники“ – це єдиний запис українських пісень Данчика. Його часто просили виступати на великих українських фестивалях в Америці. Запис „Ровесники“ хвалили в українській пресі у США і Канаді, його пісні часто звучали в українських радіопрограмах Північної Америки. Інструментальний супровід та аранжировки виконав Олесь Кузишин.

Компакт-диск Данчика „Ровесники“.

Міркування навколо...

(Закінчення зі стор. 7)

ше внаслідок тієї невдалої зустрічі СРСР влаштував два випробування для США та Заходу – стіну у Берліні та ракетну кризу на Кубі. Перша була настільки вдалою для СРСР, що проіснувала понад 25 років та була символом „холодної війни”.

Д. Трамп не поїхав на зустріч з В. Путіним недостатньо підготова-

ним. Він був зовсім не підготованим. Сам Білий Дім вказував, що Д. Трамп діятиме „на ногах”. Показалося далеко гірше того. Вийшло, намір Д. Трампа був не захищати інтереси США та цивілізованого світу, а свої власні, тобто дружбу з В. Путіним. Філософічним парадоксом була його публічна промова у Варшаві, де він присвятив чимало часу концепції конфлікту цивілізацій. Можна було пізнати з його виголошення та рухів, що він зовсім не розумів текстів, до

якого, до речі, він зовсім не був причетним, бо він його не писав. Тому цю політично-філософічну частину мало хто сприймав серйозно, хіба що польські екстремісти типу Ярослава Качинського, Анджея Дуди і їх партія, яка систематично у Польщі впроваджує давню шовіністичну лінію: Польща для поляків.

Засадничо цей тиждень був поганим для українців. Виявилось, як багато разів у минулому, що нас б'ють вороги з усіх сторін, та, що

остаточно наші справи та труднощі мусимо лагодити самі. Щодо Д. Трампа, він ні Україні, ні США не приніс користі. Причина, мабуть, в самій особі Д. Трампа, який не розрізняє правди від неправд. І, мабуть, тому не розбирається у справах та людях з питання, що є добре, а що є зле. Протилежність зла добру – це основне філософське питання. Але де Д. Трампові до філософії!

Нью-Йорк

Віддали данину шани Конотопській битві

Георгій Лук'янчук

КОНОТОП, Сумська область. – 8-9 липня в Конотопі, Шаповалівці та Соснівці відбулися урочистості, присвячені славі перемозі українського війська під проводом гетьмана Івана Виговського над московськими окупантами.

Свято розпочалося біля пам'ятника, прозваному в народі „Шаблі“, збудованому на честь 350-річчя перемоги в часи президентства Віктора Ющенка. Перед численними делегаціями з Києва, Сум, Конотопа та інших міст Сумщини й сусідніх земель виступили ветерани сучасної війни з московськими загарбниками на сході України, представники національно-патріотичних організацій.

З особливою увагою учасники вислухали промови голови Меджлісу кримсько-татарського народу, народного депутата Рефата Чубарова та Героя України, видатного поета Дмитра Павличка про єдність наших народів в боротьбі з імперською Москвою.

У Шаповалівці була відслужена Панахида за загиблими героями, а біля погруддя славного

Промовляє голова Меджлісу кримсько-татарського народу Рефат Чубаров.

Делегація з Києва біля пам'ятника „Шаблі“. (Фото: Георгій Лук'янчук)

гетьмана І. Виговського відбулося віче, на якому виступили історики, представники влади й козацтва, гості з столиці та мистці, серед них і кобзар Василь Нечеп. Промовляли голова столичної делегації Євген Лупаков, почесний член „Солов'ячого братства“ Д. Павличко, який закликав в Києві і Конотопі поставити пам'ятники І. Виговському.

У Соснівці гості побували на місцях боїв та біля курганів, де покояться тіла полеглих козаків.

У Конотопі відбулися віче та Молебень на міс-

ці козацької фортеці, біля пам'ятного каменю, де українські козаки на чолі з ніжинським полковником Григорієм Гуляницьким відбили кількмісячну облогу московського війська, покладання квітів до погруддя Г. Гуляницького. У місті відбувалися концерти, виставки, фестиваль українських страв та інші заходи.

Делегація з Києва відвідала також відновлені старожитності гетьманської столиці в батурині та вшанувала пам'ять захисників батуринської фортеці.

Contact us:

888-538-2833

PREMIER NINE*

4%

ALSO AVAILABLE:

SELECT SEVEN – 3.5%*

STARTER FIVE – 3.0%*

ANNUITIES

* First year rate. Second Year Rate – 3.0%.
All annuity rates are subject to change. Not available in all states

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

ФІЛАТЕЛІЯ

Українська революція на марках підпільної пошти

1967 рік. Пам'ятний блок до 50-річчя відродження України.

Левко Хмельковський

Уряд України після загарбання її території продовжував діяти у вигнанні. Діяла також Підпільна пошта України, яка у 1949-1983 роках випустила близько 7,000 марок (враховуючи й різновиди), основних типів – 3,700, а ще 470 пропам'ятних блоків.

Ініціатором створення цієї пошти був Степан-Любомир Рихтицький (1921-1983), малювали марки Мирон Білинський, Михайло Черешньовський, Юрій Костів, Михайло Курило, Мирон Левицький, Михайло Дмитренко, Степан Короленко, Едвард Козак, Святослав Гординський, Роберт Лісовський.

Випущені серії марок були присвячені видатним постатям України – від Київської Русі через Козацьку добу до Української революції, боротьби в роки Другої світової війни.

З нагоди 100-річчя української революції варто пригадати марки, присвячені їй провідникам. У 1951 році побачила світ серія з шести марок, присвячених героям визвольної боротьби. Автор – М. Білинський. На марках були зображе-

ні засновник Української Демократично-Хліборобської Партії Микола Міхновський (1873-1924), заступник голови Центральної Ради Сергій Єфремов (1876-1939), Симон Петлюра (1879-1926), Євген Коновалець (1891-1938), героїня Ольга Басараб (1889-1924), Роман Шухевич (1907-1950).

Наступного року було випущено пам'ятний блок з портретами на марках С. Петлюри, Є. Коновальця, Р. Шухевича (пізніше був ще ряд випусків), С. Єфремова.

Надалі пошта отримала блоки на честь оборонця Львова Дмитра Вітовського (1887-1919), співорганізатора Української Військової Організації Юліяна Головінського (1894-1930), Андрія Мельника (1890-1964), марки в пам'ять Олега Ольжича-Кандиби (1907-1944), Олени Теліги (1906-1942), ряд випусків на честь Степана Бандери (1909-1959), марки в пам'ять Лева Ребета (1912-1957).

Ці марки не могли служити знаками оплати поштових послуг в країнах проживання українців, але, використані як наліпки на конвертах, сприяли поширенню у світі інформації про поневолену Україну, засвідчували пожертви на громад-

ські цілі.

На марках були відтворені важливі події визвольної боротьби. У 1959 році було створено блок з маркою до 300-річчя Конотопської битви, у 1965 і 1968 роках – в пам'ять битви на горі Маківці, марки про Крути виходили у 1951, 1958 і 1963 роках, 1952 року – серія марок і чотири блоки відзначили Листопадовий зрив у Львові, 1952 рік – серія марок до 33-річчя визволення Києва, того ж року – випуски до 40-річчя Української Чорноморської Фльоти.

Марки 1951 року в пам'ять битви біля села Базар у 1954 році були випущені ще раз на знак жало-

би до 300-річчя Переяславської Ради з наддруком „Пересторога для всього світу: Росія – ворог!“.

Проголошення Української Народної Республіки у 1917 році і Соборність України у 1919 році були відзначені численними поштовими випусками.

1959 рік. Пам'ятний блок до 40-річчя Самостійності Української Держави.

1951 рік. Марки в пам'ять бою під Крутами.

1951 рік. Пам'ятний блок до 33-річчя Української Чорноморської Фльоти.

2018 SCOPE TRAVEL

Plan ahead and keep these dates open!

NEW YEARS & CHRISTMAS in LVIV

Dec 29, 2017 - Jan 8, 2018 11 Days - \$1190

Includes: George Hotel, Transfers, Buffet Breakfasts
Two city tours + Gala NEW YEARS and SVIAT VECHIR
Optional: Slavsk - Karpaty excursions

EASTER in LVIV

April 2 - 10, 2018 9 Days - \$890

Includes: George Hotel, Transfers, Buffet Breakfasts
Two city tours + Krechiv, Easter Sviachene
Optional: Potchaiv and Olesko Castle, or 2 day Karpaty/ Yaremche excursions

ICELAND CIRCUMNAVIGATION

June 14 - 25, 2018 12 Days - \$3290

Cruise (10) 3 meals daily + Reykjavik (1)
Journey around Iceland, a mystical land steeped in Viking tradition. A voyage of natural wonders!
SAVE \$1000 per couple if deposit received by July 31, 2017

SICILY Palermo (4) + Catania (5)

September 13 - 22, 2018 10 days - \$1890

Superior Firstclass Hotels, Buffet Breakfasts + 4 Dinners
Basic city tours: Palermo, Piazza Armerina, Catania, + Taormina
Optional: Manreale, Segesta + Erice, Mt. Etna, Siracusa + Racusa excursions
Group space limit: 28 persons - BOOK EARLY!

www.scopetravel.com 201.463.4656
scope@scopetravel.com

„Смолоскип“ провів семінар творчої молоді на тему дерадянзації

Ольга Артемчук

ІРПІНЬ, Київська область. – Видавництво „Смолоскип“ 3-7 травня провело семінар творчої молоді, який мав загальну тему: дерадянзація. Її так чи інакше розкривали всі заходи семінару.

Зокрема, кіногрупи знімали фільм за мотивами „Щоденника“ Осипа Зінкевича, у якому він розповів про власний досвід втечі з СРСР. Яніна Дияк взяла на себе роль представниці покоління народжених і вихованих у країні комуністичних ідеалів.

Тема дерадянзації була розкрита у виконанні „У ліс“ (режисер Дарина Гладун). Це була історія про розстріл українських поетів, які не хотіли коритися системі і, зрештою, були знищені за власну непокору. Виступ мав досить цікаве обрамлення: занесення і винесення величезного і заплученого килима. Подібні килими висіли (і досі висять) на стінах жителів

Виступає Оксана Забужко.

Учасники семінару творчої молоді. (Фото: „Смолоскип“)

і є промовистими символами „радянщини“.

У своїх виступах лектори Оксана Забужко, Тетяна Трофименко, Тамара Марценюк та інші часто зверталися до порівняння ситуації в Україні до і після 1991 року. Усі вони робили висновок: СРСР – це не лише країна на мапі, але й спосіб світобачення і світовідчуття. Тому й дерадянзація – не повалення пам'ятників на площах, а зміна способу мислення мільйонів людей.

Дерадянзація свідомості починається із прийняття „іншого“ та „інакшого“. Це питання розкривала лекція Т. Марценюк, яка зосереджувала увагу на стереотипах, що панують у суспільстві. Т. Трофименко вела мову про переосмислення ролі радянських письменників у сучасному світі. Вона запропонувала власну класифікацію мистців слова, а учасники лекції мали самі обрати, який із знаних ними авторів належить до якої групи. Цієї вправою лектор змусила присутніх замислитися над тим, чи насправді так само свіжо звучать нові твори

знаних письменників, чи наше позитивне ставлення до них зумовлене лише звичкою і усталеною у суспільстві думкою, яку ми не наважуємося заперечити.

О. Забужко надхненно розповідала про зворотний бік сучасного літературного процесу і позірну його невинність і легкість. Письменниця кілька разів наголосила, що література – це тяжка і щоденна робота, а не хвилинка захоплення.

Відбулися заходи для молодих поетів: вільний мікрофон біля ватри і „Googlepoetry“.

Сумною сторінкою семінару став вечір пам'яті Марини Брацило та Юрія Ноги.

Традиційним уже був кінокурс короткометражних кінострічок, створених під час семінару. У програмі було представлено п'ять робіт: три в основній конкурсній програмі і ще дві поза конкурсом. У основній програмі глядачі побачили дві роботи мистецької групи „Монохромний голуб“, яка отримала відзнаку за найкращий адаптований сцена-

рій, і кінострічку, зняту групою організаторів семінару Ростиславом Семківом, Ольгою Погинайко, Миколою Леонівичем та іншими, яка отримала відзнаку за найкращу роль та найкращий добір акторів. Також відзнаку від журі отримав фільм „Блог Рогніди Карпівни“. У позаконкурсній програмі була показана авторська робота режисера Сергія Вовка „Ініціція“, яка зірвала гучні овації глядацької залі.

Найбільше уваги на семінарі було прикуто до політичної гри, яка відбувалася за оновленою системою: всіх учасників розділили на чотири політичні фракції: ліберали, соціал-демократи, консерватори і радикали. Також була позафракційна група вільних мистців, яким у цьому році чи не вперше надали право голосу. Представники фракцій швидко утворили дві коаліції і висунули двох кандидатів на посаду президента семінару: чинного президента Анастасію Євдокимову та кандидата від опозиції Остапа Микитюка, який став переможцем.

1. Три особливі...

(Закінчення зі стор. 1)

до зустрічі з В. Путіним зокрема.

Кореспондентка американського Національного громадського радіо Мара Лісон припустила, що президент США, їдучи до Гамбургу, „не має чіткого порядку денного і просто говоритиме те, про що думає в той чи інший момент“.

Джордж Борджер, політичний експерт британського видання „Guardian“, передбачав, що В. Путін, вихований у стінах КГБ, матиме під час зустрічі перевагу, оскільки самостійно контролює всю внутрішню і зовнішню політику Росії, тим часом Д. Трамп у своїй країні не має вирішального впливу.

„The Washington Post“ порадила Д. Трампові приїхати до Гамбургу звільненим від захоплення В. Путіним і говорити не про „дружні взаємини“, а про „низку непростих питань“, в тому числі й щодо України. Газета нагадала про збройну анексію Росією українського Криму, про „російську жорстокість на Донбасі“ і закликала Президента Д. Трампа „дати чітко зрозуміти панові Путінові, що США не відступлять від політики санкцій, запроваджених через російську агресію проти України, доки Росія не виконає всі умови мирної угоди“.

„Досвідчений і безжалісний російський лідер приїде на найважливішу зустріч з добре продуманим пляном і чітким порядком денним. Недосвідчений же американський президент, який обоюдно автократів, не плянує привезти ніякого пляну. І це гарантує серйозні труднощі“, – йдеться у редакційній статті американського видання „Vox“.

Американська „Daily Beast“, посилаючись на європейські джерела, остерегла, що „Путін упевнений у своїй здатності перехитрити Трампа на зустрічі G-20, пообіцявши співпрацю в таких сферах, як боротьба з тероризмом, щоб домогтися пом'якшення або скасування санкцій проти Росії. Відтак недосвідченість Трампа і вміння Путіна

лестити приведуть до ослаблення союзу США та Європи і знову зміцнять позиції Москви, практично повернувши їй статус наддержави“.

Образним узагальненням найбільш ймовірного характеру зустрічі перших осіб США і Росії став коментар одного з численних авторів „Facebook“: все відбуватиметься згідно з сюжетом клясичної байки Івана Крилова „Ворона та лисиця“. У цьому випадку лисиця – В. Путін, ворона – Д. Трамп, а сир у дзьобі надміру довірливої ворони – це Україна.

Насправді все пішло дещо іншою дорогою, а в якомусь розумінні – принципово іншою, непередбаченою. І тут на неабияке призначення заслужене політичний оглядач варшавської газети „Rzeczpospolita“ Енджей Белецький, який не засумнівався в тім, що „господар Білого Дому буде, за клясичною республіканською традицією, вести переговори з В. Путіним з позиції сили... Президент США не лише не відмовиться від зміцнення американських сил в Центральній Європі, але й засвідчить прихильність Америки до захисту союзників в НАТО“.

Виступаючи 6 липня у польській столиці зі сцени біля пам'ятника Варшавському антифашистському повстанню 1944 року, перед масовим народним зібранням, Президент Д. Трамп вимовив знамениті слова, котрі можна вважати чіткою і недвозначною політичною програмою: „Ми закликаємо Росію припинити свою дестабілізаційну діяльність в Україні та в інших країнах, перестати підтримувати ворожі режими, зокрема Сирії та Ірану, а натомість приєднатися до спільноти відповідальних народів у нашій спільній боротьбі проти спільних ворогів та на захист цивілізації“.

Там же, у Варшаві, президент США говорив про Польщу як країну, готову захищати західні цінності і свободи, підкресливши: „Польський досвід нам нагадує, що оборона Заходу повинна спиратися не лише на засоби, але й на волю народів до перемоги... Підставовим питанням нашого часу є те, чи має Захід волю вижити“.

З цією виразною заявою сутнісно збігся зміст

законопроекту, поданого саме в день відкриття зустрічі в Гамбурзі, 7 липня, сенатором-республіканцем про запровадження нових санкцій щодо Росії за порушення нею Договору 1987 року щодо ліквідування ракет середнього і малого засягу дії. У лютому цього року Росія таємно розмістила на території Калінінградської області – це колишня Східна Прусія – заборонену згаданим Договором крилату ракету SSC-8.

Сталася ще одна позитивна і, можна сказати, проукраїнська подія: Білий Дім, тобто Д. Трамп, призначив Спеціальним представником США з питань України провідного американського експерта з питань національної безпеки, Європи та Росії Курта Волкера. Це професійний дипломат, який представляв Америку в НАТО за президентства республіканця Джорджа Буша і також за президентства демократа Барака Обами. На час призначення К. Волкер працював виконавчим директором аналітичного Центру, заснованого сенатором Джоном МакКейном.

Під час свідчень на слуханнях у комітеті Сенату США в квітні К. Волкер закликав адміністрацію Д. Трампа протидіяти викликам з боку Москви: „Росія намагається зруйнувати порядок, встановлений після Холодної війни в Європі, змінюючи кордони з використанням військової сили. Російські війська окупували частину України, Грузії та Молдови і, нахабно показуючи силу, Росія анексувала український Кримський півострів“.

„Призначення Курта Волкера, правої руки сенатора МакКейна, також є певний сигнал, – ствердив у своєму коментарі американський політичний експерт, співдиректор програми Атлантичної ради „Україна в Європі“ Адріан Каратницький. – Бо цей спеціальний посол, який буде займатися питаннями конфлікту на території України та окупації частини її територій, є людиною з тверезими і дуже сильними позиціями. І це призначення, про яке було повідомлено перед зустріччю з Путіним, є потужним сигналом для Кремля“.

(Закінчення – в наступному числі)

УКРАЇНСТВО В СВІТІ

Українські вдови та їхні діти відпочивають в Ізраїлі

Світлана Глаз

ТЕЛЬ-АВІВ. – 11 липня на лево-вищі ім. Бен-Гуріона, що поблизу Тель-Авіва, представники ізраїльської добровольчої організації „Ізраїльські друзі України“ зустріли першу делегацію українських вдов, чоловіки яких загинули в боях з російським агресором на сході України. З мамами приїхали діти.

Так почав діяти перший сімейний реабілітаційно-оздоровчий табір „Крила“, який готували ізраїльські добровольці протягом двох років. Табір діятиме місяць, по чотири родини щотижня.

Першими приїхали чотири сім'ї полеглих захисників України з Харкова, Запоріжжя, Кременчука та Володимира-Волинського. Впродовж місяця одна з квартир на березі Середземного моря в Ашкелоні стане місцем проживання для 32 мам та їхніх дітей.

„Ніхто і ніколи не поверне дітям батьків, а жінкам чоловіків, але ми подумали, що можемо хоч на кілька

Представники ізраїльської добровольчої організації „Ізраїльські друзі України“ зустріли першу делегацію українських вдов. (Фото: „Ізраїльські друзі України“)

днів відірвати їх від думок про війну, – розповів один з ініціаторів і організаторів цього заходу, член групи „Ізраїльські друзі України“ Вячеслав Фельдман. – Гості з України відпочинуть на морі, візьмуть участь в майстер-класах, відвідають Єрусалим, Мертве море. З ними будуть працювати ізраїльські психологи. Вартість проекту майже 5,000 дол., які зібрали ізраїльські та українські добровольчі організації. Всі 32 квитки з Києва до Тель-Авіва надали Міжнародні авіолінії України. До проекту долучилося Посольство України в Ізраїлі та пересічні ізраїльтяни“.

Організатори запрошують спонсорів в Україні, Ізраїлі та США підтримати цей важливий і потрібний проект, долучитися до гарних справ і допомогти сім'ям тих, хто віддав своє життя за мирне небо в Україні. Пожертви можна переказати в Ізраїлі на рахунок громадської організації з позначкою „табір“: Bank Hapoalim, Branch 609, Account 72988, Israeli Friends of Ukraine. Будьмо разом!

Юні українці взяли участь у таборі в Еспанії

ЛОРКА, Еспанія. – Участь у таборі Спільки Української Молоді (СУМ), який відбувся 1-8 липня, взяли 72 юних українців з Еспанії і Португалії під орудою виховників з України та США. Їх об'єднало гасло „Великого бажайте!“.

Таборовики слухали гутірки з життя СУМ, обговорювали славні сторінки українських визвольних змагань, знайомилися з біографіями відомих українців, слухали українську музику, вправлялися у танцях і співах, вивчали історію української марки.

Такі табори на Піренейх СУМ влаштовує вже впродовж кількох років, прагнучи об'єднати юнацтво Еспанії та Португалії для жертвового служіння Україні. У висліді в Португалії виникла ініціативна група зі створення СУМ.

„Усі були згуртовані, веселі,

втомлені, але щасливі. Море, сонце, насичена програма створили незабутню таборову атмосферу! Під час прощання не обійшлося без сліз та міцних дружніх обіймів. На мою думку – це найголовніший показник успішності табору“, – вважає головний виховник Оля Кальмук.

„Цього року ми мали більше учасників, повноцінну команду та виховницько-впорядничий склад. Важливу роль відіграв вишкіл, що відбувся перед табором. Він дав змогу познайомитися між собою виховникам та команді, спланувати повноцінну програму, – розповів комендант табору Андрій Фендик. – Приємно було бачити друзів, які таборують з нами вже не вперше. Це тішить та вселяє надії на розвиток організації на цих теренах“.

СУМ Вечір у таборі Спільки Української Молоді. (Фото: СУМ)

Футболісти приїхали з десяти країн

Світлана Глаз

ЄРУСАЛИМ. – 25 червня у прикарпатському селищі відбувся

Шостий чемпіонат світу з футболу серед команд української діаспори. Цьогоріч уперше ці змагання відбувалися в Івано-Франківсько-

му краї. У змаганнях взяли участь вісім команд – з Молдови, Білорусі, Еспанії, Польщі, Румунії, Ізраїля, Естонії, Латвії, а також збірні команди Австрії та Німеччини.

Загалом число членів делегацій перевищило 160 осіб. Це були аматори, вихідці з України і в той же час – громадяни країн, які вони представляють, або власники робочих, студентських, гостейних віз.

Усі вони займаються футболом у вільний від роботи час, але також беруть участь навіть у чемпіонатах світу. Єдина умова до всіх учасників, в якій би країні вони не жили тепер, народитися вони повинні були в Україні.

Учасників та гостей змагань вітали заступник голови обласної державної адміністрації Ярослав Паранюк, начальник відділу культури і фізичного виховання Міністерства молоді та спорту України Олег Карась. До речі, саме це міністерство стало ініціатором та організатором чемпіонату. Впер-

ше в ньому взяла участь футбольна команда ізраїльських українців.

Після повернення з України ініціатор створення ізраїльської команди українських футболістів, доброволець громадської організації „Ізраїльські друзі України“ Олексій Остапенко розповів:

„Створення команди для участі у чемпіонаті та тренування тривали рік. Наші футболісти походять з різних міст в Ізраїлі і з різних міст України. Але нас об'єднує любов до футболу та України. За квитки на літак особлива подяка Міжнародним авіалініям України. Проект підтримали „Ізраїльські друзі України“, фінансову допомогу надала „Ukrainian Jewish Encounter“. Але і самі футболісти внесли власні гроші. Допомогли Посольство України в Ізраїлі й влада Івано-Франківщини.

Для нас перший чемпіонат закінчився невтішно. Ми програли всі чотири змагання матчі та

Команда Ізраїля на відкритті чемпіонату. (Фото: Олексій Остапенко).

(Закінчення на стор. 15)

Полагоджуйте всі банківські справи через інтернет

- Перегляд своїх рахунків
- Перевірка вкладів
- Електронні оплати рахунків
- Електронні щомісячні звіти

Без оплат

Безпечно

Доступно 24/7

Надійно

Просто

www.selfreliance.ny.org

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

Федеральна Кредитова Кооператива

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне б'юро: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

Вигідно розташовані філії:

Kerhonkson:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845.626.2938
Fax: 845.626.8636

Uniondale:

St. Vladimir Parish Center
226 Uniondale Avenue
Uniondale, NY 11553
Tel: 516.565.2393
Fax: 516.565.2097

Astoria:

32 01 31st Avenue
Astoria, NY 11106
Tel: 718.626.0506
Fax: 718.626.0458

Lindenhurst:

Holy Family Ukrainian
Catholic Church
225 North 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631.867.5990
Fax: 631.867.5989

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Фільм розповів про Яну Зінкевич

Головна героїня фільму про госпітальєрів Яна Зінкевич з Рівного.

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – За програмою всеукраїнського кіноальманаху про героїзм звичайних людей 28 червня відбувся перегляд фільму „Легенда про госпітальєрів“.

22-річна рівнянка Яни Зінкевич заснувала добровільний медичний батальйон „Госпітальєри“, який рятував і продовжує рятувати українських бійців в зоні бойових дій. Вона особисто витягла з поля бою та врятувала понад 200 поранених українських вояків, сама була поранена і після реабілітації пересувається на інвалідному візку.

Я. Зінкевич одружилася, стала матір'ю, отримала нагороди „За заслуги“, „За спасіння життя“, „Народний Герой України“, а наразі вирішила присвятити подальше життя медичній та психологічній реабілітації поранених бійців.

Зібрав історію лірників України

Тетяна Будар

ЖУКІВ, Тернопільська область. – Відомий бандурист, лірник, співак, пластун, колекціонер Мирон Постолян, який народився у Великобританії в українській родині вихідців з Галичини і вже майже 15 років мешкає в селі Жуків, збирає інформацію про лірників України.

У Краснопуці існувала лірницька школа під керівництвом Івана Гриньківа. Збереглися фотографії, де лірник грає на лірі серед січових стрільців у селі Рай, є світлина лірників Івана Рибак і Івана Снігура з Тербовлянщини, різні цікаві фото з Почаєва, Підгаєць, Золочева, Кам'янця-Подільського, Харкова і навіть Донецька.

Бандурист Мирон Постолян. (Фото: Тетяна Будар)

3 Швайцарії приїхали в Україну

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – Органічним господарством „Жива земля Потутори“, яке працює за принципами біодинаміки, керує професійний агроном, викладач Бережанського агротехнічного інституту Іван Бойко.

Хемії та мінеральних добрив тут не використовують, тільки – органіку. Підприємство він заснував разом з швайцарцем Райнером Заксом – членом асоціації „Жива земля Швайцарії“. Царину цілющих трав (любисток, шавлію, м'яту, мелісу, ромашку, чебрець,

фенхель, базилік, майоран), з яких виготовляють духм'яні чаї й спеції, плекає Крістіна Лібергер – колишня викладачка Вальдорфської школи у Швайцарії, яка живе в Потуторах уже декілька років.

У господарстві „Жива земля Потутори“ щороку проходить практику швайцарська молодь. Цьогорічної весни до Потутор завітали 23 учні та 11 дорослих з Вальдорфської школи та дружин їй організацій міста Берн. Вони спорудили на території господарства дитячий майданчик, відпочинкову зону, відремонтували кілька кімнат у будівлі біля фарми.

Швайцарська молодь працює у господарстві „Жива земля Потутори“ (Фото: Тетяна Будар)

Поставив хату з очерету

Євген Цимбалюк

ГОРОДИЩЕ, Рівненська область. – 66-річний пенсіонер Анатолій Гайдук майже всі господарські будівлі та речі виготовив з очерету.

Цей будівельний матеріал, за словами майстра, надзвичайно цінний та корисний для людини. Він має ще й лікувальні властивості: коли нагрівається, то виділяє олію, від чого повітря в приміщеннях завжди сухе і пройняте приємними пахощами.

А. Гайдук нашттовхнула на використання цього матеріалу одна з картин Тараса Шевченка, на якій сільська хатина покрита очеретом.

Анатолій Гайдук біля очеретяного намету для відпочинку.

Лірник у місті Підгайці. 1915 рік. (Фото: архів Мирона Постоляна)

Монети віддали в музей

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Обласний художній музей 9 травня отримав від Служби безпеки України 46 старовинних монет, вилучених у контрабандиста, який намагався вивезти їх з України. Це монети часів Російської імперії та Великого фінського князівства середини XVIII-XIX ст. Найдавніша з них датується 1750 роком.

Є кілька мідних п'ятикопійчанних монет діаметром п'ять сантиметрів. Заступник директора музею Ганна Осипова розповіла, що деякі монети потребують реставрації, але після виконання необхідних робіт колекція може стати основою нового, нумізматичного відділу музею.

Монета Росії з 1785 року.

Футболісти приїхали...

(Закінчення зі стор. 13)

ще й з великим рахунком. Причини різні – про них ми будемо говорити окремо в команді: це і дисциплінарні порушення, і віковий склад команди. За віком ми були найстарші серед учасників.

Але ми здобули, на мою думку, найдорожчу нагороду: приз глядацьких симпатій. Про це ми дізналися на прощальній вечірці, де були вручені нагороди переможцям. Перше місце посіла команда Еспанії.

Враження від України? Нас

вразило тепле ставлення місцевого населення і місцевої влади. Такої сердечності, гостинності ми давно не зустрічали. Місцеві жителі просто на вулиці зупиняли нас, цікавилися нашим життям, ситуацією в Ізраїлі, фотографувалися на пам'ять, пригощали пивом та кавою у кав'ярнях. Захоплено слухали гімн Ізраїля, а ми разом з іншими командами-суперниками співали гімн України. Нам сподобалося Прикарпаття, його люди і та народна дипломатія, яка об'єднує наші народи, наші країни і допомагає боротися з ворогами внутрішніми і зовнішніми“.

Like us on
Facebook

Ваше омріяне житло може стати реальністю

з низьковідсотковою іпотекою від Кредитівки СУМА

Кредитівка СУМА є банківська установа, яка надає повний спектр фінансових послуг та обслугує наших членів вже понад 50 років

15 річний незмінний відсоток

2.95%^{APR*}

30 річний незмінний відсоток

3.95%^{APR*}

* The annual percentage rate (APR) is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APRs are as low as the rates advertised above. The APR shown here is based on the interest rates and points only and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay. Rates are for qualified borrowers who meet certain criteria. Rates and terms are subject to change without notice. 10% down for first time home-buyer, otherwise 20% down. Membership requirements apply. Other rates and terms are available. Contact the credit union for full loan details.

SUMAFCU NMLS# 527694

Наші філії зручно розташовані для ваших послуг

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org

ПОСТАТІ

Пам'яті Андрія Гарасевича

Роман Ференцевич

100 років тому, 13 серпня, у Львові, в подружжя Михайла і Софії з Кривавичів Гарасевичів народився син Андрій. Коли йому було чотири роки, батьки переїхали на Закарпаття, де він закінчив Ужгородську гімназію 1938 року й згодом вивчав у Карловому та Українському Вільному Університетах у Празі філософію та літературознавство.

Ще в гімназійному віці А. Гарасевич захопився поезією та музикою. Свої вірші та нариси надсилав до друку в газетах і журналах Львова та Закарпаття, був виконавцем фортепіанової музики. У Празі А. Гарасевич увійшов до гурту так званих празьких поетів, зблизився з Олегом Ольжичем і Леонідом Мосендзом.

Після Другої світової війни родина Гарасевичів виїхала з Праги до окупованої американцями західної зони Німеччини і навесні 1946 року оселилася у таборі українських пере-

міщених осіб „Орлик”, що розмістився у місцевості Штруб поблизу Берхтесгадену у Баварії. Довкруги були високі, часто зі засніженими шпильми гори, над якими панує гористий масив, званий Вацман.

Табір мав приблизно 2,200 мешканців, діяли дитячий садочок, народна школа, гімназія, фахові курси, дві церкви, театр, оперна секція. Було створено літературно-мистецький клуб, який мав п'ять секцій: письменників і журналістів, наукову, музичну, образотворчу й театральну. Протягом двох років також виходив щомісячний журнал таборового життя „Орлик”. Цей табір був справжнім скупченням мистецьких сил і тому А. Гарасевич, який вчив українську мову й літературу в гімназії, почувався добре в ньому.

У нього зродилось ще одне пристрасне захоплення: сходження на важкодоступні гірські вершини і льодовики. Таких любителів високогірського спорту в таборі „Орлик” було чимало. Цей вид спорту вимагає постійного тренування для підвищення фізичної сили.

А. Гарасевич з своїми друзями-скелелазами Теодором Врублівським і Володимиром Логушем постановили здобути східну стіну гори Вацман. Після майже року фізичного тренування вони зібралися 27 червня 1947 року біля церкви св. Вартоломея на узбіччі Королівського озера, звідкіль вирушили у мандрівку. Переночували в шатрі у підніжжі Вацмана, о 6-й ранку вони почали сходження Східної стіни. Їм прийшлося нелегко, в дорозі їх зловила буря з сильним вітром, громовицею та холодним дощем.

Про їхні пригоди написав дуже детальний репортаж Юрій Федорович, також альпініст з табору „Орлик”, відомий під псевдом Чорний Джек. Репортаж цей був надрукований в „Альманасі Українського Лещетарського Клубу” (Нью-Йорк,

1989).

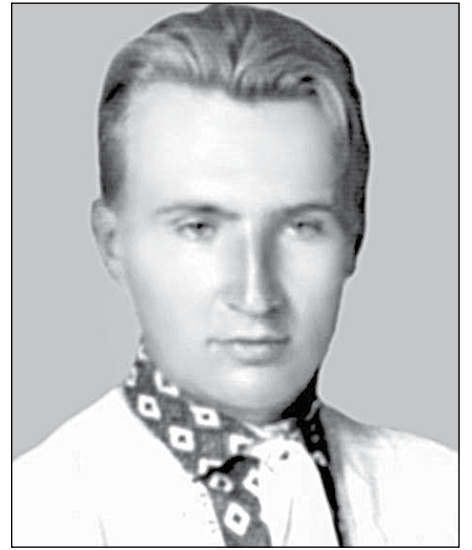
Незважаючи на всі перешкоди і критичні моменти, А. Гарасевич, В. Логуш і Т. Врублівський стали першими українцями, що за дев'ять годин здобули Східну стіну гори Вацман у Берхтесгадені: найвищу скельну стіну Східних Альп.

Задоволений таким великим досягненням А. Гарасевич вирішив задовольнити свою давню мрію і відвідати Вацманфрау – гору, яка має ще дві інші назви: Вацфрау і, на диво, також Кляйнер (Малий) Вацман.

70 років тому, 24 липня 1947 року, о 12:30 год. дня, здобуваючи західну стіну Вацманфрау, на крок від перемоги А. Гарасевич схибив і злетів з 800 метрів у безодню.

У Нью-Йорку 1952 року група старших пластунів, зацікавлених у журналістиці, літературі, мистецтві й мандрюванні заснувала курінь „Сіроманці”, на патрона якого обрали св. п. А. Гарасевича.

Заходом і наглядом „Сіроманців” пластове видавництво „Молоде жит-

Св. п. Андрій Гарасевич

тя” 1959 року видало в Нью-Йорку зібрані поезії А. Гарасевича „До вершин”. Літературна редакція і стаття Богдана Кравцева – пластуна, поета, літературного критика і журналіста. Обкладинка роботи мистця Якова Гніздовського.

Св. п. А. Гарасевич (1917-1947) – пластун, поет і альпініст живе в серцях пластунів у діаспорі й Україні.

Александрія, Вірджинія

Обкладинка роботи Якова Гніздовського для книги Андрія Гарасевича „До Вершин”.

Західна стіна гори Вацманфрау.

Навіщо Росія...

(Закінчення зі стор. 2)

По-друге, активно використовуються заміна кадрів: кримські державні й муніципальні службовці, незважаючи на те, яку вони засвідчували лояльність до анексії, системно та масово замінюються чиновниками з різних областей Росії, переважно з депресивних регіонів європейської частини Росії, в тому числі північних, а також з віддалених міст Сибіру.

З перших днів та протягом усіх років окупації Росія за рахунок спрямування персоналу з Москви та інших регіонів постійно і методично формує в Криму та Севастополі свій репресивний і управлінський апарат: силові структури, контролюючі органи, „наглядачів” в органах республіканської і муніципальної влади окупованої території.

За оцінками, що базуються на аналізі як публічної, так і конфіденційної інформації, частка чиновників, надісланих з Росії, у підрозділах федеральних відомств Російської Федерації у Криму, що підпорядковані безпосередньо Москві, досягає 70 відс., а в місцевих відомствах, підпорядкованих Симферополі, — 50 відс. Одна з тенденцій, що проявилася в 2016 році, полягає в

тому, що заміщення місцевих кадрів приїжджими почало проявлятися в таких сферах, як освіта та охорона здоров'я.

По-третє, протягом усіх трьох років окупації спостерігається процес переселення до Криму з придбанням житла пенсіонерів з віддалених північних російських регіонів, Сибіру, Далекого Сходу. І ця тенденція зараз підсилюється. А коли в цих людей запитують, чому їм не сидиться вдома, вони відповідають щось на кшталт „і там у нас погано, і в Криму погано, але тут у вас хоча б тепло”.

По-четверте, можна прогнозувати, що в Криму на постійне проживання може залишитись значна кількість російських робітників, що беруть участь у будівництві Керченського мосту та інших великих об'єктів інфраструктури.

За офіційними даними органів статистики РФ на 1 жовтня 2016 року, абсолютний приріст населення в Криму за рахунок міграції з різних регіонів Російської Федерації в 2014-2016 роках склав 151,651 осіб: в „Республіці Крим” – 96,226 осіб, в місті Севастополі – 55,425 осіб.

Темп приросту населення Севастополя за рахунок міграції з різних російських регіонів за період окупації до кінця 2014 року (склала 385,900 осіб) становить безпрецедентні 14.36 відс., а

населення Криму без Севастополя – 4.9 відс.

Втім, оцінки, що дають жителі окупованого Криму щодо міграційної ситуації, кардинально відрізняються навіть від наведених вище дуже високих показників офіційної статистики. Мешканці Севастополя, в тому числі депутати міськради та працівники охорони здоров'я і медичного страхування, відзначають, що, за їхніми відчуттями, населення Севастополя зросло в 2-2.5 рази.

Жителі Симферополя вважають, що реальне населення кримської столиці зараз становить близько 600 тис. осіб проти 380 тис. до 2014 року. Також відзначається дуже велике зростання кількості дітей, спостерігається гострий дефіцит місць у школах та особливо в дитячих садах. В школах вже існують класи з літерами „ж” і „з”.

Саме після заміни населення в Криму до рівня задовільної лояльності кремлівська влада може отримати можливість вступити в міжнародний переговорний процес щодо долі Криму на „демократичній” основі. Вже у 2016 році відзначалась значна кількість „вкидань” в інформаційний простір через відомих „ліберальних” діячів Росії та деяких країн Заходу ідей проведення „повторного референдуму” щодо

статусу Криму.

Слід також зазначити, що в міру того, як ця ситуація розвивається в Криму, коли рівень свободи слова, рівень життя та свободи взагалі стає все нестерпнішим для нормальних людей, кількість кримчан, що прагнуть залишити півострів, збільшується. Також свою роль зіграло отримання Україною безвізу з Європейським Союзом. Тепер кримчани замислилися, що можуть отримувати біометричні паспортів та їздити до Європи. А крім того, почалися розмови про введення візового режиму з Росією. Ця ситуація для тієї частини населення Криму, яка давно хотіла поїхати, але, з якихось своїх причин, не могла цього зробити, стане стимулом нарешті залишити півострів. А те, що Федеральна служба безпеки зараз почала стежити за тими кримчанами, які їздять на материкову Україну, аби отримати тут біометричний паспорт, підштовхне ще більше кримчан до виїзду з Криму.

Львівський культурологічний журнал „І”

Андрій Клименко – директор Кримського департаменту Громадського фонду „Майдан закордонних справ”, головний редактор веб-сторінки „BlackSeaNews”.

Д-р Катерина Кохно зберегла віру у світлі ідеали

Тарас Кохно

З глибоким смутком і почуттям жалю й скорботи сприйняли вістку про нашу спільну втрату – смерть дорогої нам Катерини Кохно. Ця втрата не лише для близьких друзів і родини, а й також для широкого загалу, якому вона була znana як професор і доктор.

К. Кохно упокоїлась 1 травня в місті Ланкастері, Пенсильванія. Залишила в смутку доньок Віру й Галину, онуків Віктора, Сіреню й Гармонію, брата Тараса з дружиною Лідією, племінників Юрія, Тараса, Наталку й Марту та дружину Раїсу спочилого брата Валентина. Похована К. Кохно на цвинтарі св. Андрія Первозваного у Савт-Банд-Бруку, Нью-Джерсі.

Народилася К. Кохно в селі Млієві, тепер Черкаської області, 22 вересня 1925 року в родині священика Микити Кохна і паніматки Віри.

Протоєрей М. Кохно був висвячений Митрополитом Української Автокефальної Православної Церкви Іваном Павловським під проводом Митрополита-страдника Василя Липківського.

В цій стихії безправ'я, утиску, сваволі й терору проходили роки дитинства і юности К. Кохно. Вона пережила ув'язнення, заслання на

Сибір та розстріл батька в 1937 році. Залишилась мати без праці й ніяких фінансових збережень з трьома дітьми: Валентині 13 років, Тарасові 12 років, Катерині 11 років.

Маючи 16 літ, в 1942 році, в Харкові, вона у храмі вітала Єпископа Мстислава Скрипника, який подарував Катерині тризуб з словами: „Дитино, будь горда – цей тризуб від самого Петлюри“.

К. Кохно вчилася у Вінницькому і Львівському університетах на медичних факультетах, після війни навчалася в Українському Вільному Університеті в Мюнхені, успішно захистила дисертацію перед представниками Міністерства освіти Німеччини на тему: „Критична аналіза основ комунізму та радянської системи освіти“ й дістала ступінь доктора гуманітарних наук.

В 1950 році прибула в США, вчилася в Колумбійському університеті Нью-Йорку й ще раз здобула ступінь доктора.

Д-р К. Кохно викладала у багатьох видатних університетах Америки, наполегливо викрикувала злочини, терор, систематичне нищення людства комуністичною московською владою. Протягом свого життя вона брала активну участь у кожній галузі громадського, політичного, економічного, наукового буття, якщо

в них галузях були заторкнуті українські інтереси.

В 1954 році, під час каденції Президента Двайта Айзенгавера, К. Кохно була консультантом і дорад-

Св. п. д-р Катерина Кохно

ником в Конгресовому комітеті з дослідження комуністичної агресії в країнах Балтики та радянських республіках. За дослідження злочинів більшовицького режиму в книзі „Народобивство в Україні“ К. Кохно дістала відзначення й подяку від Конгресу США. У 1955-

(Закінчення на стор. 19)

Запрошуємо на „Зустріч-2017“

студентів гімназій та мешканців „ДП“ таборів Байройт, Берхтесгаден, Карльсфельд, Ляндсгут, Міттенвальд, Зальцбург, Регенсбург Та Інших (Німеччина - Австрія, 1945-1950 р.)

Союзівка, 11-13 вересня 2017 року
(знижені посезонові ціни для учасників)

Просимо зголошуватися до Голів Гімназійних Комітетів:

БАЙРОЙТ:

Богдан Голь 215-997-2978; nadhob106@comcast.com
Слава Білас 215-886-6049; slavab@verizon.net

БЕРХТЕСГАДЕН:

Ярко Салдан 416-231-3809; ysaldan@yahoo.com
Оля Савчук 845-626-2948

КАРЛЬСФЕЛЬД:

Петро Круль 240-669-8566; PetKru4223@comcast.net

ЛЯНДСГУТ:

Альо Слоневський 301-695-6343; slonar@verizon.net
Ніна Шуст 330-668-6595; NestorShust@aol.com

МІТТЕНВАЛЬД:

Христя Турченко 215-635-6683

ЗАЛЬЦБУРГ:

Сергій Сахарук 978-468-2737; Serge.Sacharuk@comcast.net

РЕГЕНСБУРГ:

Ліля Сохан 201-391-2581; Olenasochan@gmail.com

Координатор „Зустрічі-2017“

Ігор Сохан - 201-391-2581; isochan@gmail.com

Референт Фінансів

Надя Шаран 215-635-6683 nsharan@tvcny.rr.com

Замовлення кімнат (Союзівка):

Phone: (845) 626-5641, Fax: (845) 626-4638.

www.Soyuzivka.com; email: Soyuzivka@aol.com

ВАКАНСІЯ!
WE'RE HIRING!

Marketing Manager

FULL-TIME

Responsibilities include:

- Delivering outstanding service to members
- Meeting service & sales expectations
- Develop and execute an annual Strategic Marketing Plan
- Design an annual marketing calendar
- Proficiency in English & Ukrainian languages required

Contact:

Tanya Dashkevich, COO, (585) 360-1733, tdashkevich@rufcu.org

Kelly Nield, HR, (585) 360-1753, hr@rufcu.org

UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION **УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА**
www.rufcu.org 877.968.7828

DNIPRO LLC.

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Tel.: 973-292-9800 ext. 3011
e-mail: mdrich@unamember.com

**ЕВГЕН
ОСЦІСЛАВСЬКИЙ**
2-ий Заступник президента
Ліцензований продавець
страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070
e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

Д-р Катерина Кохно...

(Закінчення зі стор. 18)

1957 роках К. Кохно була консултантом і доповідачем на форумі амбасадорів – Конференції міжнародної політики. У виступах вона свідчила про масові страйки, повстання політв'язнів в сибірських концтаборах та протести жінок, задушених танками в Кінгрі, домагались звільнення політв'язнів та дотримання людських прав у СРСР.

В 1980 році К. Кохно була делегатом на Міжнародній конвенції – Світова Антикомуністична ліга в Женеві, Швейцарія.

За свій виступ „Загроза советської мілітарної потуги та нової стратегічної плянетарної системи“ дістала нагороду від Швайцарської Міжнародної Конвенції та її президента. За активну діяльність в 1981 році дістала нагороду від Президента Рональда Рейгана і Центрального республіканського комітету.

К. Кохно була спеціальним дорадником Американської дорадчої ради „United States Advisory Board“ й дістала від Президента Р. Регана виняткову нагороду за між-

народні й професійні досягнення.

К. Кохно була часто запрошувалася на конференції до Білого Дому і на бріфінги з важливих державних і міжнародних проблем. К. Кохно, як віце-президент Конфедерації країн Східної Європи та Американських етнічних груп, виступала на багатьох наукових конвенціях, амбасадорських форумах та міжнародних з'їздах, співпрацювала з Комітетом платформ Республіканської партії, виступала у телевізійних і радіопрограмах у Вашингтоні, Чикаго, Клівленді, Нью-Йорку, у штаті Висконсин та в Канаді.

К. Кохно активно співпрацювала з усіма впливовими українськими організаціями, брала участь у відзначенні важливих історичних подій, ювілеїв та академіях на вшанування видатних людей, була запрошувана головним доповідачем.

Пам'ять про К. Кохно вічно житиме в серцях рідних, друзів та всіх тих, кому близька доля батьківщини, знедоленого народу нашого і рідної Церкви. Вічна їй пам'ять, нехай Господь оселить душу її в пристінках Царства Небесного, де всі праведники спочивають.

Кремль хоче...

(Закінчення зі стор. 3)

їнських заробітчан. Також ним скористаються мешканці прикордонних територій, які часто шмигають з України в Росію з товаром та контрабандою.

Також ним скористаються ті, хто переселився до Росії з Донбасу та залишається прихильником „росського міра“. За словами російських чиновників, він також потрібен для мешканців Криму й Севастополя, які досі не змогли отримати російське громадянство.

Хто точно буде радий новому закону – то це бойовики з самопроголошених Донецької і Луганської „народних республік“. А також різні проросійські діячі в Україні, якими зацікавилась Служба безпеки України через їхню підривну діяльність. От кому справді важко отримати довідку про відмову від українського громадянства. Це суттєво ускладнить працю консулам – їм відмовлятимуть у побаченні з заручниками, посилячись на те, що це „російські громадяни“.

Тобто тепер російські силовики можуть запросто схопити потрібного їм українця та, оголосивши його росіянином, творити з ним, що заманеться.

Український нюанс. Для України громадяни, які отримують російське громадянство за новою процедурою, все одно залишатимуться громадянами України. Бо як не відмовлявся від громадянства – воно в тебе залишається. Це важливо пам'ятати тим новоспеченим „росіянам“, яким заманеться порушувати українське законодавство, а потім вимагати до себе російського консула.

Навіть російські юристи визнають, що новий закон підриває основи права.

Для СБУ новоспечені „росіяни“ також становитимуть інтерес як потенційні шпигуни. Таким людям слід чекати проблем, якщо вони збираються продовжувати діяльність на території України.

Еспресо TV

Дмитро Гомон – український журналіст-міжнародник, Київ.

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НІ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ
НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневіка пожертвами на пресовий фонд!

У смутку повідомляємо, що 9 липня 2017 року відійшов у вічність наш дорогий чоловік, батько, дідусь і прадідусь

св. п.

ВАСИЛЬ ЦАП

народжений в Ботівці, Україна у 1925 році,
батько св. п. Ігоря

Св. п. Василь Цап прибув до США у 1955 році. Проживав у Стратфордї, Конектикат до 2015 року, коли переїхав до Ст. Петербургу на Фльориді.

У смутку залишилися:

дружина	Марія
діти:	Ірена з чоловіком о. Романом Бадяком, Дмитро з дружиною Сузанною, Ярослав з дружиною Анною
внуки:	Дмитро мол., Андрій, Христофор, Оливія, Мариса, Стефан з дружиною Валері, Романа з чоловіком Спайк, Александер і Данило
правнуки:	Елизабет, Ешли, і Маелс

Похоронні відправи відбудуться в суботу, 22 липня 2017 року, о год. 11-й ранку в Українській католицькій церкві св. Андрія в Гемптонбургу, Нью-Йорк, а відтак на цвинтарі св. Духа.

Пожертви в пам'ять св. п. Василя Цапа можна складати на:
Protection of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church,
255 Barnum Avenue, Bridgeport, CT 06608

Вічна пам'ять!

Ділимося сумною вісткою що в середу, 28 червня 2017 року, після довгої недуги відійшла у вічність на 92-му році життя наша найдорожча Дружина, Мама, Буня, Сестра і Тета

св. п.

Євгенія Дика

з дому Захарчук

Євгенія Дика народилася 27 березня 1925 році в Букарешті, Румунія. Вона жила в Німеччині кілька років після Другої світової війни з своїм мужем, д-ром Романом Диким, та їхнім сином, Романом, який народився там. Молода родина емігрувала до Філядельфії в травні 1950 року, де з часом народився молодший син, Ярослав. Св. п. Геня з мужем брала активну участь в українському громадському житті міста Філядельфії. Геня любила подорожувати, читати, улаштовувати гостини та була знана з печення своїх чудових тортів. У січні ц.р. з д-ром Романом святкували 71-шу річницю шлюбу в родинному колі.

Покійна Геня залишила у глибокому смутку

мужа	д-ра Романа Дикого
сина	д-ра Романа Дикого, мол. з дружиною Дарією (Калуш)
сина брата	Ярослава з дружиною Патрицією (Леськів) Бориса Захарчука з дружиною Дзвінкою (Мартюк)
внуків	Андрею з мужем Джимі Романа Андрія Юлію Стефцю
двоюридну сестру	Марусю (Захарчук) Іванишин з родиною
хресного сина	Данила Захарчука з дружиною Ксенею (Панчак) та дітьми Софійкою та Лукою
племінницю	Оленку Захарчук Курівчак із мужем Юрієм та синами Данилом й Борисом Хабурськими
дальшу родину в Україні	

Похоронні відправи відбулися в церкві Благовіщення Пресвятої Діви Марії в Melrose Park, PA та на Українському православному цвинтарі св. Андрія в South Bound Brook, NJ в середу, 5 липня 2017 року. Родина дякує за вислови співчуття присутніх в той час.

Вічна їй пам'ять!

Для вшанування пам'яті покійної Гени Дикої ласкаво просимо бажуючих складати пожертви на Український Освітньо Культурний Центр (Ukrainian Educational and Cultural Center, 700 N. Cedar Road, Jenkintown, PA 19046).

ПРАЦЯ

Шукаю Україномовну няню на 3 дні на тиждень (П, В, Ч, 8:00-5:30) для 4-місячного хлопчика у місті Randolph, NJ. Легка робота по дому.
Тел: 973-986-3597

НА ПРОДАЖ – \$95,000

Дуже чиста, 2-спальнева квартира/кондомініум, на першому поверсі, із зручним парковинням в Українському селі, Cedar Grove Lane, Somerset, NJ. Близько до Української Православної і Католицької церков.
Тел.: 908-642-8356

**LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.**

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, securities arbitration, divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

140 Second Avenue
New York, NY 10003

212-477-3002

zbmasnyj@verizon.net

If 212-477-3002 landline not working, please call 201-247-2413

Друкарня**COMPUTOPRINT Corp.**

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

LYTWYN & LYTWYN**UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS**

Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS**Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА**

Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тілних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)

UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА**УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК**

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

НА ПРОДАЖ ПОМЕШКАННЯ**„Українське Село“**

Cedar Grove Lane, Somerset, NJ
Світла, велика квартира в дуже доброму стані • 2 спальні, кухня, вітальня і їдальня, ганок • Українська громада, 55 років + (1 в сім'ї) • Недалеко поїзду до NYC, N.Brunswick, укр. церков • **знижена ціна \$64,000** • Меланія 201-245-2777 • Melaniyat@aol.com

Продаю 2-кімнатну квартиру у Львові, вул. Городоцька, 47 квадратних метрів. Ціна до швидкої продажі.

Тел. 908-907-3914. Лана

ARKA

*Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба*

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

2200 Route 10 West, Suite 109**Parsippany, NJ 07054**

(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD

e-mail: roxolanaltd@roxolana.com

web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ**МОРЕМ • АВІА**

Вара від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service**ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:**

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саями - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

БЕЗКОШТОВНО
online банківські послуги

**MOBILE
App**

Реєстрування нового користувача в режимі реального часу!

ФОТОГРАФУВАННЯ
ТА ДЕПОЗИТ
ГРОШОВОГО ЧЕКА

ПЕРЕВІРКА
ЗОБРАЖЕННЯ
ВИПЛАЧЕНИХ
ЧЕКІВ

ЗНАХОДЖЕННЯ
НАЙБЛИЖЧИХ
БЕЗПЛАТНИХ
БАНКОМАТІВ (ATM)

КЕРУВАННЯ КРЕДИТНИМИ
КАРТКАМИ ЧЕРЕЗ Direct VISA®

ОНЛАЙН BILL PAY ЗА
ДОПОМОГОЮ DirectPaySM

І БІЛЬШЕ!

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 60622 773-328-7500

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911
302 E. Army Trail Rd. Bloomingdale IL 630-307-0079
734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Full Financial Services

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Докладні інформації про цю послугу подані у
www.selfreliance.com/disclosures/.
За докладною інформацією телефонуйте на
безкоштовний № 888.222.8571.

SELFRELIANCE.COM